

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ADU-ȚI AMINTE SĂ MULȚUMEȘTI

Este foarte important să-l mulțumim lui Dumnezeu și oamenilor care ne ajută. Când mulțumim, îi facem pe ceilalți fericiți.

DUMINICĂ

În timp ce călătorea din loc în loc și îi învăța și îi vindeca pe oameni, Domnul Isus nu avea un cal sau un măgaruș pe care să îl călărească. Așa că, atunci când avea de mers undeva, El și ucenicii Lui mergeau pe jos, pe niște drumuri pline de praf.

Într-o zi, în timp ce trecea printr-un mic sat, Isus a văzut zece oameni stând departe de drum. Știi de ce stăteau ei așa departe? Pentru că erau leproși. Leproșii au o boală groaznică numită „lepră”. Lepra produce pete albe pe piele și diferite răni pe alte părți ale corpului.

Lepra se poate răspândi ușor de la un om la altul. Dacă un om sănătos atinge pe cineva cu lepră, se poate îmbolnăvi și el de lepră. Pe timpul lui Isus nu erau medicamente care să vindece lepra. Doctorii nu puteau să îi ajute pe leproși, așa că oricine se îmbolnăvea de lepră știa că nu se va mai face bine niciodată.

Pentru că lepra era o boală așa de rea, Dumnezeu i-a dat lui Moise anumite reguli cu privire la ea. Dacă cineva avea o pată albă pe piele, el trebuia să o arate preoților. Dacă preoții considerau că aceasta era lepră, acel om trebuia să plece de lângă familia și prietenii lui și să trăiască singur sau împreună cu alți oameni care aveau lepră. **Leviticul 13:45,46**

Era o regulă neplăcută, nu-i așa? Dar era o regulă bună? Ce s-ar fi întâmplat dacă un lepros trăia lângă oamenii sănătoși?

LUNI

Isus trecea printr-un sat când a văzut zece oameni stând departe de drum. De ce stăteau ei departe de Isus? Pentru că erau bolnavi de lepră.

Dacă se apropiau de oameni, leproșii trebuiau să strige: „Necurat! Necurat!” În felul acesta, oamenii își dădeau seama că vine un lepros. Când auzeau asemenea cuvinte, toți fugeau speriați. Nimeni nu voia să se îmbolnăvească de lepră.

Așa că acești zece leproși, când L-au văzut pe Isus coborând pe drumul spre sătuc, nu puteau să se apropie de El. Dar ei știau că El era singurul care i-ar fi putut ajuta să se vindece. Ce puteau ei să facă? Sufereau atât de mult și aveau așa de mare nevoie de ajutor, așa că s-au hotărât să strige la Isus. Ce I-au spus? **Luca 17:13**

Uneori, Isus Se atingea de bolnavi ca să-i facă sănătoși. O dată a folosit noroi să vindece ochii unui bolnav. Dar, de data aceasta, Isus a făcut altceva. Ce le-a spus leproșilor să facă? **Versetul 14, prima parte**

Preoții se ocupau de leproși. Ei stabileau dacă pata albă de pe pielea cuiva este lepră. Și tot ei îi examinau pe cei care credeau că nu mai aveau lepră.

Poți ghici de ce le-a spus Isus acestor oameni să meargă la preoți?

MARTI

Pentru că știau că Isus poate să-i scape de lepră, cei zece leproși I-au cerut ajutorul. Îți aduci aminte ce le-a spus Isus să facă? „Mergeți și arătați-vă preoților”, le-a spus El.

Pentru că știau că Isus poate să-i vindece, cei zece leproși L-au ascultat imediat.

Ce s-a întâmplat când aceștia au mers la preoți?

Luca 17:14, ultima parte

Grăbindu-se spre preoți, oamenii aceștia știau că Isus îi vindecase. Se uitau la locurile afectate de lepră și erau foarte bucuroși că aceasta dispăruse cu totul. Ei erau din nou perfect sănătoși.

Când i-a văzut pe cei zece oameni fericiți, preotul a rămas uimit. I-a cercetat atent și a spus că lepra dispăruse cu adevărat. Ei puteau să se întorcă acasă și să fie din nou cu familiile lor. O, ce minunat!

Știi ce au făcut cei zece oameni după ce au fost vindecați? Biblia ne spune că nouă dintre ei au plecat și au uitat cu totul de Isus. Unii dintre ei erau evrei. Aparțineau poporului special al lui Dumnezeu, dar nu s-au mai gândit să-I mulțumească lui Dumnezeu că i-a ajutat. Nu voiau decât să ajungă acasă și să înceapă să se bucure din nou de viață.

Unul dintre ei era samaritean. Știi ce a făcut el după ce a fost vindecat? Măine vom afla acest lucru.

MIERCURI

Dintre cei zece leproși pe care i-a vindecat Isus, câți dintre ei au mers acasă și au uitat să-I mulțumească? Nouă. Erau evrei sau samariteni? Unii dintre ei erau evrei.

Unul dintre ei era samaritean – un om pe care evreii îl urau. Ce a făcut acesta după ce a fost vindecat de lepră? **Luca 17:15,16**

Samariteanul a fost foarte recunoscător că Isus l-a vindecat de lepra lui cumplită. Înainte de a se întoarce acasă, el a alergat să-L caute pe Isus. Și, pentru că dorea ca toată lumea să afle ce făcuse Isus pentru el, striga și îl lăuda pe Dumnezeu cu voce tare. Când L-a găsit pe Isus, a căzut la picioarele Lui și I-a mulțumit de multe ori pentru marea binecuvântare a vieții și a sănătății.

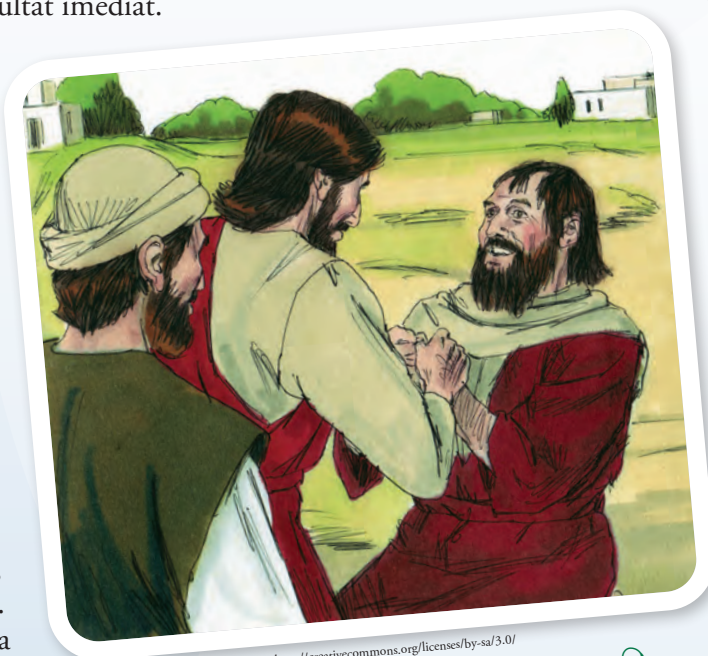
S-a bucurat Isus că samariteanul și-a adus aminte să

spună „Mulțumesc”? Da, a fost foarte încântat. Apoi i-a spus: „Scoală-te și pleacă; credința ta te-a mântuit.”

Totuși, Isus era trist. De ce? **Versetele 17 și 18**

Inima lui Isus a fost rănită pentru că ceilalți nouă au uitat să spună „Mulțumesc!”.

Măine vom afla ceva foarte interesant despre această povestire. Dar astăzi, hai să-L facem pe Isus fericit aducându-ne aminte să-I spunem „Mulțumesc”! Ce a făcut Isus pentru tine? Am putea să-I mulțumim lui Isus?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

Câți oameni a vindecat Isus? Zece. Câți dintre ei și-au adus aminte să-I mulțumească? Numai unul. Isus a fost încântat de omul care s-a întors să-L laude pe Dumnezeu și să-I mulțumească că i-a luat acea suferință teribilă. Dar cât de trist a fost El că ceilalți nouă au mers acasă și L-au uitat pe Cel care i-a făcut sănătoși!

Aici este ceva foarte interesant. Isus știe totul. El știa că ceilalți nouă leproși nu aveau să-I mulțumească pentru că au fost vindecați. Dar mai știa și că unul dintre ei avea să fie cu adevărat mulțumitor și își va folosi viața și sănătatea să-L asculte pe Dumnezeu și să-i ajute pe alții. Așa că, pentru un om care avea să-și folosească binecuvântarea sănătății în mod corect, Isus i-a vindecat pe toți zece. Isus este minunat, nu-i așa?

Isus este Dumnezeu și a venit să ne arate cum este Dumnezeu. Dumnezeu este bun. El îi ajută pe oameni întotdeauna. El ne face sănătoși când suntem bolnavi. El trimite îngeri să ne salveze din furtuni și să ne ferească de boli grave. Dumnezeu ne apără de multe accidente și nenorociri fără ca noi să ne dăm seama de acest lucru. **Psalmii 91:9-11** Dumnezeu ne-a dat de asemenea cel mai deosebit dar dintre toate: pe Isus, să ne salveze din păcat. Dar cei mai mulți oameni nu Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru binecuvântările Sale. Ce trist!

Să nu uităm să-I mulțumim lui Dumnezeu în fiecare zi pentru bunătatea Sa față de noi. **Psalmii 103:1-5,8**

VINERI

Tu îți aduci aminte să-I mulțumești lui Dumnezeu că te ajută? Când te trezești dimineața, îngenunchezi la marginea patului și spui: „Îți mulțumesc pentru odihnă și pentru că M-ai trezit”? Îți mulțumești lui Dumnezeu pentru părinții tăi iubitori, pentru mâncarea bună, pentru lucrurile minunate pe care le-a făcut El, pentru îngerii sfinți care îți poartă de grijă și pentru Biblie? Lui Dumnezeu Îi place să audă totdeauna rugăciunile noastre de mulțumire, care arată că apreciem tot ce face El pentru noi. **Psalmii 103:1-5**

Cui i-ar mai plăcea să audă acest cuvânt deosebit „Mulțumesc!”? Ce zici de mami? Când face mâncare bună pentru tine, poți să-i spui: „Mulțumesc!”? Sigur că poți! Când tata îți repară o jucărie stricată, te gândești că ar zâmbi dacă te-ar auzi spunând: „Mulțumesc!”? Sigur că da!

Mai sunt și alți oameni cărora le-ar plăcea să audă acest cuvânt? Ce zici de casiera de la magazin? Când ea te întreabă: „Bună! Ce faci?” Ai putea s-o faci să zâmbescă răspunzându-i: „Bine, mulțumesc!”? Dacă un om amabil îți deschide o ușă grea, i-ar plăcea să te vadă zâmbind în timp ce-i mulțumești? Sigur că da. Oamenilor le plac copiii politicoși care știu să mulțumească.

Este foarte ușor să-i faci pe oameni să se simtă bine spunându-le: „Mulțumesc!” Ce-ar fi să repeți acest cuvânt deosebit ori de câte ori ai ocazia? Mulți oameni ar zâmbi – inclusiv tu.

TEXT DE MEMORAT

„Lăudați-L și binecuvântați-I Numele!
Căci Domnul este bun.”

(Psalmii 100:4,5)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, îmi pare rău pentru toate ocaziile în care nu am spus: „Mulțumesc!” Îți mulțumesc chiar acum pentru că mă iubești și mi i-ai dat pe mami și pe tati. Te rog să îmi aduci aminte să mulțumesc ori de câte ori mă ajută cineva. În Numele lui Isus, Amin!

DE GÂNDIT

Îi face lepra necurați pe leproși?
Unde a stabilit Dumnezeu reguli
cu privire la lepră?

Ce cuvânt trebuiau să strige leproșii
când prin apropiere erau oameni?

Ar fi putut leproșii să scape de lepră
fără ajutorul lui Isus?

I-a ajutat Isus pe toți cei zece leproși?

Se bucură Isus atunci când ne aducem
aminte să-I mulțumim?

Ce a făcut Isus pentru tine? Îți aduci
aminte să-I mulțumești?

Te ajută unii oameni? Pe câți dintre ei îi
poți aminti pe nume? Îți aduci aminte
să le mulțumești?

STUDIUL SUPLIMENTAR

Luca 17:11-19

Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus,
capitolul 36 (ultimele 5 paragrafe)

MICUȚA ELLEN ESTE RĂNITĂ

Mesagerul special al lui Dumnezeu (1). De Amy Sherrard

Adaptare după *Little Ellen*

Povestirea noastră despre micuța Ellen Harmon începe de când avea ea nouă ani. Ea făcea parte dintr-o familie mare și avea șapte frați și surori, locuind împreună cu tatăl și cu mama lor.

Tatăl lui Ellen confecționa și vindea pălării. Într-o zi, el s-a gândit că ar putea vinde mai multe pălării dacă ar merge în alt stat. Ei locuiau în Statele Unite ale Americii. Așa că și-a împachetat pălăriile într-o cutie și și-a luat la revedere de la iubita sa familie. Știa că o să fie plecat pentru mai multă vreme. Dar nu știa că data viitoare când avea să se uite la micuța lui Ellen, ea avea să arate atât de schimbată, încât să nu o mai poată recunoaște. De ce? Ce s-a întâmplat?

Copiii familiei Harmon locuiau aproape de școală, așa că dimineața mergeau pe jos, iar după-amiază se întorceau la fel. Într-o după-amiază, în timp ce Ellen cu sora ei și cu o altă prietenă se îndreptau spre casă, au auzit în spatele lor țipete și cuvinte pline de mânie ale unei fete. Când s-au uitat înapoi, au văzut că aceasta avea o piatră în mână și alerga după ele să le prindă.

Fetele erau bine educate, să nu se bată niciodată cu alți copii, așa că au început să alerge către casă cât puteau de repede. Fetița furioasă a aruncat cu piatra după ele și chiar atunci Ellen s-a întors să vadă cât de aproape era. Piatra a lovit-o pe Ellen drept în față și i-a zdrobit nasul. Ea s-a prăbușit la pământ inconștientă și sângele a început să-i curgă din nas.

Când și-a revenit, Ellen era într-un magazin și oamenii din jur se uitau la ea. Un străin amabil s-a oferit să o ducă acasă cu trăsura, dar Ellen se temea că o să-i murdărească trăsura de sânge, așa că i-a mulțu-

mit frumos, spunându-i că era sigură că va putea să-și continue drumul mergând pe jos.

Sora lui Ellen și prietena ei au încercat să o sprijine, dar Ellen a descoperit repede că nu mai era în stare să meargă acasă. Lucrurile din jur au început să se învârtă și, copleșită de amețală, a căzut din nou. Deși erau destul de aproape de casă, cele două fete au trebuit să o ducă pe sus tot restul drumului.

Când mama lui Ellen a văzut ce s-a întâmplat, a așezat-o imediat în pat. Doctorii care au venit la Ellen voiau să o ajute să se facă bine, dar nu știau ce să facă. Erau siguri că ea avea să moară, din cauză că îi cursese așa de mult sânge și rana ei de la nas era foarte gravă.

Săptămâni întregi, Ellen a zăcut nemișcată în pat, fără să vadă și să audă ceva. Toți – în afară de mama ei – credeau că o să moară. Un vecin foarte amabil s-a oferit să ajute familia să se pregătească de înmormântare, dar mama lui Ellen a refuzat. Ea era sigură că micuța ei avea să-și revină.

Când a început să-și revină, Ellen nu își mai putea aminti nimic din câte i se întâmplaseră. Ea se simțea ca după un somn îndelungat și se tot mira de ce era așa de slăbită și obosită.

Într-o zi a venit o vecină să o viziteze. Ellen a auzit-o pe vecină spunând că nu o mai recunoaște pe Ellen, pentru că arăta atât de diferit. Ellen se tot întreba ce voia vecina să spună, așa că a cerut o oglindă. Voia să vadă de ce a spus vecina lucruri atât de ciudate despre înfățișarea ei.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

SAMARITEANUL MILOS

Când Îl iubim pe Dumnezeu și pe cei din jur, noi respectăm Cele Zece Porunci. Dacă Îl iubim pe Dumnezeu, îi vom ajuta pe cei din jurul nostru.

DUMINICĂ

Isus predica din nou. O mare mulțime se înghesuia în jurul Lui să poată auzi fiecare cuvânt pe care îl spunea. În mulțime se aflau și învățători, care se mai numeau „rabinii”, și erau și câțiva preoți. Dar ei nu veniseră să învețe de la Isus. Ei căutau numai să se contrazică cu El. Așa că au trimis un învățător al Legii să-I pună lui Isus o întrebare. Care era întrebarea? **Luca 10:25**

Chiar dacă preoții și rabinii doreau să se certe cu Isus, acest învățător nu voia să se certe. El studia Biblia ca să înțeleagă ce se spune în ea, pentru că voia să trăiască veșnic în cer. S-a contrazis Isus cu învățătorul Legii? Nu. El doar i-a pus o altă întrebare. **Versetul 26**

Legea înseamnă Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Îți aduci aminte vreuna dintre ele? Să nu mințim, să nu furăm, să nu ucidem și să nu poftim. Să ne cinstim părinții și să păzim Sabatul. Trebuie să pronunțăm cu respect numele Domnului. Cele Zece Porunci mai sunt numite și „Regulile lui Dumnezeu pentru fericire”, deoarece, dacă le păzim, vom fi fericiți.

Ce i-a răspuns lui Isus învățătorul Legii? **Verse-tul 27**

Deoarece studiasse Biblia, învățătorul Legii a răspuns corect. Dragostea este cel mai important lucru. Despre acest lucru vorbește în realitate Legea lui Dumnezeu.

LUNI

Când un învățător al Legii L-a întrebat pe Isus cum poate primi viața veșnică, Isus i-a răspuns întrebându-l: „Ce scrie în Lege?”

Învățătorul Legii a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, și pe semenul tău ca pe tine însuși.”

A dat învățătorul Legii un răspuns corect? **Luca 10:28**

Deodată, învățătorul Legii și-a dat seama că el nu asculta de Legea lui Dumnezeu, pentru că el nu îi iubea de fapt pe ceilalți oameni. El știa că trebuia să se pocăiască și să-I spună lui Isus că îi părea rău.

Dar, în loc să își mărturisească păcatul, învățătorul încerca să arate că felul lui egoist de a-i trata pe oa-

meni era corect și că Legea lui Dumnezeu era prea greu de ținut. Ce L-a întrebat el pe Isus după aceea? **Verse-tul 29**

Evreilor le plăcea să discute această întrebare. Ei știau că trebuie să-și iubească semenii, dar cine erau semenii lor? Erau siguri că samaritenii și păgânii, păcătoșii și săracii nu erau semenii lor. Dar pe care dintre ceilalți evrei trebuiau să-i iubească și să-i ajute?

Isus nici de data aceasta nu S-a luat la ceartă cu învățătorul Legii. El a povestit o întâmplare care avusese loc cu puțin timp în urmă. De fapt, preotul și levitul din această povestire se aflau chiar în mulțime și îl ascultau pe Isus.

Ți-ar plăcea să auzi această povestire? Cu ea vom începe mâine.

MARTI

Învățătorul Legii a întrebat: „Cine este semenul meu”? În loc de răspuns la această întrebare, Isus a spus o povestire care arată cum dorește Dumnezeu să se iubească oamenii unii pe alții.

Povestirea spune că un om cobora de la Ierusalim spre Ierihon. Cărarea trecea printr-un loc pustiu, sălbatic, periculos și plin de stânci, după care se ascundeau adesea tâlhari și oameni răi, care îi așteptau pe călători să vină.

Ce s-a întâmplat cu omul când a ajuns în acest loc? **Luca 10:30**

Cât de tare s-a speriat omul când tâlharii au sărit de după stânci să-l prindă! Aceștia l-au rănit foarte rău și i-au furat banii și hainele. Apoi au fugit și l-au lăsat acolo să moară.

Săracul om era așa de grav rănit încât nu putea să se țină pe picioare și să mai meargă. Nu putea să se ducă nicăieri să ceară ajutor. Nu mai putea face nimic decât să rămână așa lungit pe drum, sperând că va veni cineva și se va opri să-l ajute.

După o vreme a venit un preot. Ce a făcut el când l-a văzut pe omul rănit și căzut la pământ? **Versetul 31**

Preoții au fost aleși de Dumnezeu să lucreze în Templul Său. Ei trebuiau să fie buni așa ca Dumnezeu. Dar acest preot s-a grăbit să-l ocolească pe omul care avea nevoie de ajutorul lui.

A fost el un semen bun la suflet?

MIERCURI

Cine a venit și l-a văzut pe omul rănit zăcând în drum? Un preot. L-a ajutat el? Nu. A trecut de cealaltă parte a drumului și și-a continuat călătoria.

Cine a venit după aceea? **Luca 10:32**

Dumnezeu i-a ales pe preoți și pe leviți să lucreze pentru El. O parte din lucrarea lor era să le arate oamenilor cum este Dumnezeu, manifestând dragoste și bunătate, asemenea Lui. Preotul nu a fost bun și iubitor. Dar levitul ce a făcut?

Când l-a văzut pe omul căzut în drum, levitul a fost curios să știe ce s-a întâmplat cu el. Așa că s-a oprit să se uite la el. Levitul știa că ar fi trebuit să îl ajute pe bărbatul rănit. Dar acest lucru nu era prea plăcut, pentru că bărbatul sângera și era murdar. I-ar fi luat ceva timp să îl ajute și el chiar nu voia să se deranjeze.

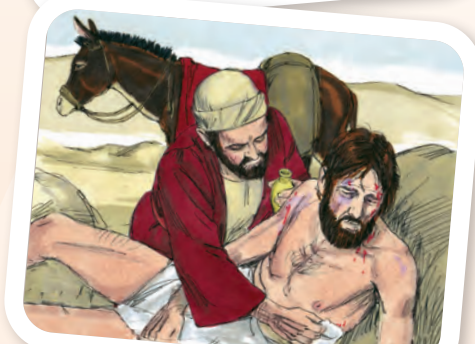
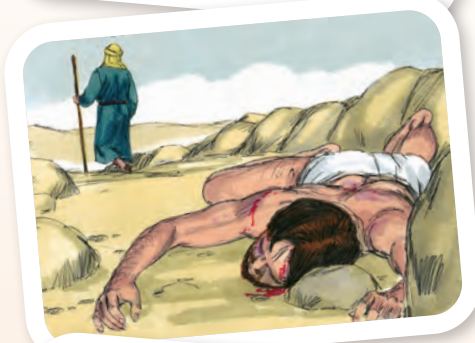
Levitul se gândea că nu era treaba lui să se ocupe de omul rănit. Altcineva ar fi putut să-l ajute. În plus, dacă rămânea prea mult prin zonă, era posibil ca tâlharii să se întoarcă și să îi facă și lui rău. În cele din urmă, levitul și-a văzut mai departe de drum, abandonându-l pe săracul om să sufere în singurătate.

De ce i-a făcut Dumnezeu pe preot și pe levit să treacă pe acolo în acea zi? Știa El că omul acela fusese rănit grav și că avea nevoie de ajutor?

Câteodată întâlnim oameni care au nevoie de ajutor. Ce dorește Dumnezeu să facem pentru ei? **Isaia 58:6,7**

JOI

Preotul și levitul l-au văzut pe bărbatul care fusese rănit și zăcea în mijlocul drumului de la Ierusalim la Ierihon. S-a oprit vreunul dintre ei să îl ajute? Nu.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Mai târziu a apărut un al treilea trecător pe unde zăcea cel rănit. Era omul acesta evreu? **Luca 10:33**

Imediat ce l-a văzut pe omul rănit zăcând în drum, samariteanul s-a oprit și a început să îl ajute imediat. Nici nu se mai gândea la tâlharii care ar fi putut fi ascunși prin apropiere. Samariteanul l-a îmbrăcat pe rănit cu câteva haine de la el. A luat din untdelemnul și din vinul pe care le cumpărase pentru propria călătorie și le-a folosit să îl ajute pe bărbatul rănit. I-a curățat rănilor și apoi l-a ridicat cu grijă să îl așeze călare pe animalul său.

Samariteanul a condus animalul încet, ca să nu-l scuture pe cel rănit și să îi producă mai multă durere. Unde l-a dus samariteanul pe acest om? **Versetul 34**

Samariteanul era probabil foarte obosit când a ajuns la han. Dar el nu s-a culcat. Toată noaptea l-a îngrijit pe rănit și a făcut ce a putut ca să-l ajute să se facă bine.

Preotul și levitul pretindeau că ascultă de poruncile lui Dumnezeu. Dar cine asculta în realitate de ele? Cum au dovedit practic preotul și levitul că nu Îl iubeau de fapt pe Dumnezeu? Cum a arătat samariteanul că Îl iubea cu adevărat pe Dumnezeu?

VINERI

Un om a fost atacat de tâlhari și rănit grav pe drumul spre Ierihon. Atât preotul, cât și levitul au refuzat să-i acorde ajutor. Dar ce a făcut samariteanul? El s-a oprit imediat și l-a ajutat. Apoi l-a dus până la un han, unde l-a îngrijit toată noaptea. Dimineța, omul rănit arăta

mult mai bine.

Înainte de a pleca, samariteanul i-a plătit hangiului să îl îngrijească pe rănit în continuare. Pentru a fi sigur că hangiul chiar îl va îngriji pe acest om, ce a promis samariteanul că va face? **Luca 10:35**

Când Și-a sfârșit povestirea, ce l-a întrebat Isus pe învățătorul Legii? **Versetul 36**

Ca toți evreii, învățătorul Legii îi ura pe samariteni. Dar el putea foarte ușor să își dea seama că samariteanul procedase corect.

„Și-a făcut milă cu el”, l-a răspuns el lui Isus.

„Du-te și fă și tu la fel!” i-a spus Isus.

Cum putem arăta cu adevărat că Îl iubim pe Dumnezeu? Fiind buni cu cei care au nevoie de ajutorul nostru. Nu contează de unde sunt sau dacă sunt bogați sau săraci ori dacă merg sau nu la biserică. Toți oamenii sunt copiii lui Dumnezeu și El dorește să-i iubim pe toți.

TEXT DE MEMORAT

„Să iubești pe Domnul
Dumnezeul tău cu toată inima ta (...)
și pe aproapele tău ca pe tine însuți.”
(Luca 10:27)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, Îți mulțumesc pentru povestirea despre samariteanul milos. Și eu vreau să-i ajut pe alții. Te rog să mă ajuți și pe mine să le vin în ajutor oamenilor, atunci când pot! Vreau să fiu bun și iubitor ca Tine. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Preotul și levitul i-au venit în ajutor omului rănit?

Cine l-a ajutat? Era evreu?

Cu care dintre acești trei oameni vrea Isus să ne asemănăm?

Pe care oameni dorește Isus să îi iubim și să îi ajutăm?

Pe care oameni îi poți ajuta tu? Pe fratele tău mai mic sau pe surioara ta? Tati și mami au uneori nevoie de ajutor?

Cum îi poți ajuta pe vecinii tăi de bloc sau de stradă?

Îi poți ajuta și pe oamenii care locuiesc departe de tot și nu Îl cunosc pe Isus?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Luca 10:25-37

Hristos, Lumina lumii / Viața lui Isus, capitolul 54

ELLEN ÎȘI PREDĂ INIMA LUI ISUS

Mesagerul special al lui Dumnezeu (2). De Amy Sherrard

Adaptare după *Little Ellen*

Ellen a fost multă vreme bolnavă după ce a fost lovită în față cu o piatră. În sfârșit a început să se simtă mai bine, dar era încă foarte slăbită și firavă și nu știa că fața ei era distrusă. De aceea o vecină spusese că nu o mai recunoștea pe Ellen.

Ellen voia să știe ce a vrut doamna să spună și a cerut o oglindă. Când și-a privit fața, a fost șocată. Oare fața pe care o vedea în oglindă mai era fața ei? Ea era slabă și palidă. Nasul îi arăta altfel de cum era ea obișnuită să îl vadă în oglindă. De fapt, nimic de pe fața ei nu mai arăta ca înainte.

Micuța Ellen se simțea cumplit. Cum mai putea cineva să se uite la fața ei urâtă? Avea să rămână fața ei așa toată viața? I se părea că nu poate suporta așa ceva.

Când a venit din călătoria lui îndelungată și și-a salutat copiii, tatăl ei nu a văzut-o pe Ellen. „Unde este Ellen?” a întrebat el. În cele din urmă a dat cu ochii de ea. Dar acea fetiță firavă cu fața schimbată era cu adevărat micuța lui Ellen? Vai, ce rău îi părea de ea!

Curând, Ellen și-a dat seama că felul în care arăta îi făcea pe oameni să o trateze altfel. Mulți dintre prietenii ei o compătiveau, fiind amabili și atenți cu ea. Dar altora nu le mai plăcea deloc de ea. „Acum nu mai este frumoasă”, spuneau ei și mergeau să-și aleagă alți prieteni. Nu este de mirare că, după puțin timp, Ellen s-a simțit părăsită. Încerca să se arate voioasă, dar în sufletul ei suferea foarte mult.

Unul dintre lucrurile pe care ar fi vrut neapărat să le facă era să se întoarcă la școală. Abia aștepta să redevină sănătoasă. Dar ce mare dezamăgire a avut când a venit în sfârșit momentul! Când citea, avea dureri foarte mari și amețală. Mâna îi tremura atât de tare încât nu putea face literele. Profesorii ei erau

dezamăgiți și au trebuit să-i spună că era încă prea slăbită ca să poată veni la școală. Chiar dacă a încercat în repetate rânduri, Ellen nu a mai putut participa la orele de la școală, deși își dorea foarte mult.

Într-o zi, pe când Ellen avea 12 ani, în orașul unde locuia ea a venit un predicator pe nume William Miller. Împreună cu alți prieteni, Ellen a mers să-l asculte predicând. El a vorbit despre iubirea lui Isus și a spus că Isus avea să vină curând.

Mă bucur că Isus știe totul despre mine, se gândea Ellen. Mă bucur că El mă iubește chiar dacă nu sunt frumoasă și chiar dacă nu pot să merg la școală.

Domnul Miller a vorbit despre semnele despre care Scriptura spune că se vor întâmpla înainte de venirea lui Isus și arăta că multe dintre

ele s-au întâmplat deja. De fapt, el studiasse atent Biblia de multă vreme și era sigur că Isus avea să vină după numai câțiva ani. În multe părți din America și din lume, predicatorii le spuneau oamenilor să se pregătească. Ce entuziasm și ce bucurie!

A fost o zi fericită aceea în care Ellen s-a botezat și a devenit membră în biserica sa. Inima ei era plină de fericire și ea dorea să le spună și altora despre iubirea lui Isus. Ea voia să-i ajute și pe alții să se pregătească pentru revenirea lui Isus.

Ellen și surorile ei ar fi vrut să ofere cărți și reviste, dar acestea costau bani și ele nu aveau. Ce ar fi putut face ca să dea și ele o mână de ajutor?

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

O FAMILIE PRIMITIVĂ

Lui Isus Îi place să viziteze familii liniștite, unde oamenii sunt amabili și iubitori. Îi place să fie cu cei care se roagă și citesc Biblia împreună, în fiecare dimineață și seară.

DUMINICĂ

Nu-i așa că te bucuri că ai o familie? Acasă ar trebui să fie locul în care să trăiești liniștit și fericit. Ai camera ta proprie acasă sau stai într-o cameră împreună cu un frate sau o soră? Unele case sunt așa de mici încât toți membrii familiei stau într-o singură cameră. Indiferent că ai o casă mică sau mare, un apartament la bloc sau o casă la curte, ea este un loc fericit dacă oamenii care locuiesc acolo Îl iubesc pe Isus.

Casa este locul în care ne păstrăm toate lucrurile personale. Acolo sunt rafturi pentru cărți, dulapuri cu stive de îmbrăcăminte curată, un șifonier în care ne așezăm îmbrăcăminte pe umerase, cutia pentru jucării și paturi confortabile ca să dormim noaptea pe ele.

În bucătărie gătim și spălăm vasele. Acolo păstrăm mâncarea, avem oale și tigăi pentru gătit și farfuriile de pus pe masă. Ce s-ar face mama fără bucătărie?

Unele case au garaj pentru mașină și alte lucruri, cum ar fi unelte și o mașină

de tuns iarba. Ce alte încăperi mai are casa sau apartamentul tău?

Acasă au loc toate lucrurile. Dar, mai important decât atât, acasă este locul în care membrii familiei se bucură să fie împreună unii cu alții. Aici petrecem timp discutând, lucrând, jucându-ne și învățând împreună. Și ne rugăm împreună lui Dumnezeu în fiecare dimineață și seară. Cântăm, citim din Biblie și ne rugăm împreună. **Psalzii 95:6,7**

Cum ar fi dacă nu ai avea familie? Am putea să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru familia noastră?

MARTI

Ieri am vorbit despre casa și familia noastră. Știi că și unele animale au casă? Ai văzut vreodată o vizuină de castor? Este construită din bețe și pământ. O parte din locuința lui este deasupra apei și o parte este sub apă. Ce fericit este un castor atunci când se poate scufunda să se ascundă în casa lui, de dușmanii care încearcă să-l prindă!

Ce fel de casă își face o pasăre? **Psalzii 84:3, prima parte** Ai văzut vreodată o pasăre construind un cuib? Unele păsări își fac cuibul în copaci, altele și-l construiesc pe pământ sau în clădiri. Păsările pot folosi bețe, iarbă, pene, mușchi, lână, pământ sau chiar pânză de păianjen ca să-și construiască cuiburi unde să-și crească puii. Ce s-ar face o pasăre-mamă fără cuib?

Iarna, urșii se află în bârlog, unde sunt protejați de viscol și zăpadă. În locurile unde este foarte frig, urșii

stau în bârlog toată iarna. Puii de urs se nasc în timp ce mama lor este în bârlog. Pentru o vreme, ei stau acolo cu mama lor până când afară se face destul de cald. Urșii se bucură să aibă această locuință ocrotitoare.

Vulpițele au și ele casă. Ele se folosesc de crăpăturile dintre stânci sau de mici grote din munți. Puii de vulpe cresc și se joacă prin apropierea casei lor.

Ce bun este Dumnezeu, care le dă case animalelor și păsărilor!
Psalmii 104:17,18

MIERCURI

Am învățat despre case pentru oameni și despre case pentru animale. Dar ce putem spune despre Isus? Când S-a străduit să-i ajute pe oameni – a vindecat bolnavi, a dat de mâncare la mulțimi întregi de oameni și a predicat despre iubirea lui Dumnezeu –, a avut El o casă a Lui sau chiar și numai un pat cald unde să doarmă noaptea? **Luca 9:58**

Este greu de imaginat că Isus – care este Dumnezeu, Cel care a făcut lumea noastră, Împăratul cerului căruia I se închină îngerii – a trăit în lumea noastră fără să aibă o casă. De ce a fost Isus așa de sărac? **2 Corinteni 8:9**

În anumite nopți, Isus S-a odihnit cu ucenicii Săi în grădina numită Ghetsimani. Alteori a stat în casele prietenilor, iar în alte nopți pur și simplu nu dormea deloc, pentru că petrecea toată noaptea rugându-Se pentru oameni.

Uneori, Isus lucra din greu toată ziua ca să ajute un număr mare de oameni. Când se apropia seara și când ucenicii Săi vedeau cât era de obosit, Îl rugau să Se odihnească. Dar Isus refuza. El Își continua activitatea până când era ajutat și ultimul om care venise la El.

Când se făcea noapte și oamenii mergeau pe la casele lor, ucenicii sperau că Isus Se va odihni împreună cu ei în casa vreunui prieten. Dar nu, Isus îi trimitea adesea să se odihnească, în timp ce El mergea singur la munte să Se roage toată noaptea pentru ei și pentru noi. **Matei 20:28**

Tu Îi mulțumești lui Isus că ne iubește așa de mult?

MIERCURI

Pentru că Isus nu avea o casă a Lui, era foarte bucuros atunci când prietenii și ucenicii Săi Îl invitau acasă

la ei. De multe ori, Isus Se simțea obosit, flămând și singur și tânjea după prieteni și odihnă într-o casă liniștită.

Și exista o casă și o familie specială pe care Isus o vizita cu plăcere. Era familia unui frate cu două surori:

Lazăr, Maria și Marta. Ei locuiau în Betania, un mic sat de lângă Ierusalim.

De prima dată când s-au întâlnit, Lazăr L-a îndrăgit pe Isus din toată inima. Îl asculta pe Isus cu atenție și credea tot ce spunea El. Maria și Marta Îl iubeau și ele. L-au primit acești trei frați cu dragă inimă pe Isus în casa lor? **Luca 10:38**

Isus îl îndrăgea în mod deosebit pe Lazăr și pe surorile lui pentru că acasă la ei El găsea pace, odihnă și o prietenie adevărată. Fariseii invidioși urmăreau numai să se certe cu Isus și să găsească ceva rău în cuvintele Lui. Dar Lazăr, Maria și Marta nu erau așa. Ei doreau să afle cât

mai multe despre Dumnezeu, așa că Isus putea să vorbească relaxat și liber cu ei. Lazăr și surorile lui au fost foarte binecuvântați primindu-L pe Isus ca musafir în casa lor și în inima lor.

Lui Isus Îi plăceau familiile liniștite și oamenii care voiau să-L asculte. El tânjea să fie împreună cu oameni politicoși, amabili și iubitori. Ar putea El găsi astfel de oameni și acasă la tine?

Joi

Când Isus a vizitat prima dată familia lui Lazăr, Mariei și Martei, s-a întâmplat ceva foarte interesant. În ziua aceea, Isus și ucenicii Săi erau foarte obosiți. Urcaseră tot drumul venind de la Ierihon.

Marta i-a primit cu bucurie pe Isus și ucenicii Săi și s-a apucat repede să gătească o masă specială pentru ei. În timp ce aștepta masa, Isus S-a așezat jos și a început să povestească una dintre minunatele Lui lecții despre adevăr. Maria nu dorea să piardă nimic din ce spunea Isus și atunci ce a făcut? **Luca 10:39**

În timp ce Maria asculta interesată, Marta era ocupată cu făcutul mâncării și a început să se supere că Maria nu era și ea acolo cu ea. Ce I-a spus lui Isus? **Versetele 41 și 42.**

Cine a făcut cea mai înțeleaptă alegere – Marta sau Maria? Maria. Isus Se bucura că Marta voia să pregătească o masă specială pentru El, dar voia El ca ea să se

îngrijoreze așa de tare? Nu. Nu voia. Ce era mai important? Să petreacă timp cu Isus. Puteau consuma o mâncare simplă și apoi Lazăr, Maria și Marta se puteau așeza liniștiți să asculte cuvintele lui Isus.

Cum e în familia ta? Ești prea ocupat ca să petreci mai mult timp cu Isus? Este ceva de la care trebuie să te oprești și să petreci mai mult timp cu Isus?

VINERI

Ți aduci aminte ce lecție importantă a transmis Isus în prima Lui vizită în casa Martei? Dintre toate lucrurile pe care le avem de făcut, ascultarea cuvintelor prețioase ale lui Isus este cel mai important. **Luca 10:42**

Isus a fost fericit că Maria a ales să asculte cuvintele Sale. El știa că, mai mult decât orice, ea dorea să aibă viața veșnică și să trăiască așa cum Îi place lui Dumnezeu. Și Marta avea nevoie să facă același lucru.

După această primă vizită, Isus a rămas de multe, multe ori în casa Martei. De fiecare dată, El povestea tot mai multe lucruri despre Dumnezeu și iubirea Sa cea mare. Isus era întotdeauna recunoscător pentru odihna pe care o găsea în această familie și casă liniștită din Betania.

Să vorbim acum despre casa noastră. Vrea Isus să petreacă timp cu noi? **Apocalipsa 3:20**

Bate Isus chiar acum la ușa casei sau apartamentului nostru? Nu, dar El bate la ușa inimii noastre când ne vorbește prin cuvintele Sale din Biblie. Un moment special în care El ne vorbește este la altarul familial de închinare, de dimineață și de seară.

Hai să Îl primim pe Isus și să ne deschidem inima înaintea Lui, ascultând atent ce spune El și făcând ce spune El. Aceste lucruri Îl fac pe Isus foarte fericit.

Este casa și familia ta liniștită și potolită, astfel încât să-I placă lui Isus să vină în vizită? Ar putea fi. Dacă Îl primim pe Isus cu bucurie și petrecem timp în fiecare zi cu El, El ne va ajuta să avem o familie liniștită și pașnică. Isus va fi încântat dacă și noi, ca Maria, alegem „partea cea bună” de care avem nevoie.

TEXT DE MEMORAT

„Un singur lucru trebuie.
Maria și-a ales partea cea bună,
care nu i se va lua.”
(Luca 10:42)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, vreau ca Isus să vină în casa și familia mea. Te rog să mă ajuți să pun în practică lecțiile mele din Biblie! Ajută-mă să fiu voios și amabil cu fiecare membru al familiei mele! Te rog să vii în inimile noastre și să ne dai o familie pașnică și fericită! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Când a trăit pe pământ, a avut Isus o casă doar a Lui?

Ce fel de casă sau familie Îi place lui Isus? Una zgomotoasă, cu o mulțime de certuri? Sau liniștită și fericită, unde oamenii se iubesc unul pe altul?

Sunt mobila, jucăriile și cărțile cele care fac o casă să fie pașnică și fericită?

Cum arată familia și casa care este un loc fericit?

Cine este Cel care ne face iubitori și amabili unii cu alții, astfel încât familia noastră să fie pașnică și fericită?

Ce poți face tu ca familia ta să fie liniștită și plină de pace?

STUDIUL SUPLEMENTAR

Luca 10:38-42

Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, capitolul 58 (primele 6 paragrafe)

UN VIS DESPRE CER

Mesagerul special al lui Dumnezeu (3). De Amy Sherrard

Adaptare după Little Ellen

Ellen și surorile ei doreau să câștige bani cu care să cumpere cărți și reviste care prezentau ce spune Biblia despre apropiata revenire a lui Isus. Ele voiau să dea cărțile oamenilor pe care îi interesa că Isus vine curând și cum să se pregătească să-L întâmpine.

Doamna Harmon le-a învățat pe fetele ei cum să tricoteze și cum să ajute la confecționarea pălăriilor. „Noi putem tricota șosete și să îl ajutăm pe tata să facă pălării”, au decis ele. Și așa au și făcut.

Ellen nu avea prea multă putere, dar, lucrând sârguincioasă, după puterile ei, câștiga câte 1 leu pe zi. Nu pare o sumă mare, nu-i așa? Dar în acele timpuri, suma era destul de mare și acum surorile puteau cumpăra cărți și reviste pe care să le dea.

Un pastor a spus: „Cred că Isus o pregătește pe Ellen să facă o lucrare mare pentru El”, iar acest lucru s-a dovedit adevărat. Isus avea o mare lucrare pe care Ellen să o facă pentru El. Ellen încă nu știa acest lucru, dar ea avea să devină profetul lui Dumnezeu și mesagerul Lui special pentru oameni.

Profetul este un om căruia Isus îi dă viziuni și vise. În aceste viziuni și vise, Isus îi spune profetului lucruri importante pentru poporul Său. Iată unul dintre visele pe care Isus i le-a dat lui Ellen, pe când avea 15 ani:

În timpul visului, Ellen era foarte tristă. *Cum aș putea să-L văd pe Isus?* se gândea ea. *Dacă El ar fi undeva în această lume, aș merge la El să-I spun toate lucrurile care mă tulbură. Știu că El m-ar putea ajuta.*

Apoi, în visul ei, a văzut o ușă deschisă și un înger

a intrat în încăpere. „Ai vrea să-L vezi pe Isus?” a întrebat-o el. „El este aici și ai putea să-L vezi dacă dorești. Ia-ți toate lucrurile și vino după mine!”

Imediat, Ellen și-a luat lucrurile și a mers după înger. Au ajuns curând chiar în fața unor trepte. În timp ce au început să urce, îngerul i-a spus: „Privește în sus! Și alți oameni au urcat aceste trepte, dar ei au privit în jos și au căzut.” Ellen a ascultat de înger și privea în sus. Când au ajuns la ultima treaptă, îngerul i-a spus: „Lasă-ți toate lucrurile aici!”

Ellen și-a pus lucrurile jos. Apoi, îngerul a deschis o ușă la capătul scărilor și i-a spus să meargă drept înainte. Dintr-odată s-a pomenit în fața lui Isus. Fața Lui era mai frumoasă decât oricare alta pe care o văzuse până atunci. Ochii Săi priveau blând și amabil și El zâmbea

în timp ce o privea și Își punea mâinile pe capul ei. „Nu te teme!” i-a spus El.

Tonul vocii lui Isus o făcea fericită și Ellen a îngenunchat în fața Lui. Când s-a ridicat, Isus continua să o privească zâmbind. Apoi, îngerul a deschis ușa și i-a spus: „Poți să-ți iei lucrurile din nou.”

Când s-a trezit, Ellen l-a mulțumit lui Isus că îi dăduse un vis așa de frumos și s-a rugat lui Isus să-i zâmbească întotdeauna.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

MASA FESTIVĂ PE CARE MULȚI AU RATAT-O

Să fie Isus cel mai bun Prieten al nostru și să petrecem timp cu El în fiecare zi este cel mai important lucru.

DUMINICĂ

Într-un Sabat, un important fariseu l-a invitat pe Isus la masă acasă la el. Au mai fost invitați și alți farisei și conducători evrei, dar și un om bolnav.

Fariseii aveau un motiv necinstit pentru care îi invitaseră la masă pe Isus și pe omul bolnav. Îl urau pe Isus și căutau un pretext să-L omoare. Ei sperau ca Isus să-L vindece pe bolnav în timpul aceluși Sabat. Apoi puteau să-L acuze de călcarea Sabatului și să-L condamne la moarte.

Isus le cunoștea planurile. Totuși El a acceptat să stea la masă cu acești conducători importanți, pentru că ar fi putut fi o bună ocazie să discute cu ei despre adevăr.

În timp ce toți mâncau, ce au făcut fariseii? **Luca 14:1**

De ce se uitau ei așa atenți la Isus? Ar fi vrut și ei să fie ca El? O, nu! Bolnavul se afla în fața lui Isus și fariseii se uitau să vadă dacă avea să-L vindece.

Isus dorea să-L vindece pe bolnav, dar știa ce plănuiseră fariseii să facă. Așa că le-a pus mai întâi o întrebare. **Versetul 3**

Au răspuns fariseii la întrebarea lui Isus? **Versetul 4**

Fariseii știau că nu era o încălcare a Legii lui Dumnezeu să ajuți în Sabat, așa că nu au

răspuns nimic. Apoi, Isus l-a vindecat pe om chiar în fața tuturor musafirilor.

LUNI

Era Sabat și Isus stătea la masă acasă la un fariseu. Tocmai vindecase un bolnav și știa că fariseii plănuiau să Îl acuze de călcarea Sabatului. Dar înainte ca ei să apuce să spună ceva, Isus le-a pus o altă întrebare. **Luca 14:5**

Una dintre regulile fariseilor spunea că este păcat să vindeci un om în ziua de Sabat. Dar, dacă un bou sau un măgar aveau o problemă, boul și măgarul puteau fi ajutați. Regulile lor arătau cum gândeau ei în realitate: că animalele erau mai importante decât oamenii.

Întrebarea lui Isus le arăta fariseilor că oamenii erau mai importanți decât animalele. Chiar și atunci când și-au dat seama că Isus avea dreptate, ei tot nu au vrut să fie de acord cu El și mai bine au tăcut.

Cuvintele înțelepte ale lui Isus i-au făcut pe farisei să nu Îl poată contrazice pe Isus. Acest lucru i-a făcut și mai supărați decât erau. Ei erau prea mândri ca să recunoască că nu aveau dreptate.

Dar Isus dorea să-i ajute, așa că a continuat să le vorbească frumos. Mai departe, El le-a vorbit despre ce înseamnă să fii umil. El observase că primii care veniseră în casa fariseului se grăbiseră să ocupe locurile din față. **Versetul 7**

De ce făceau ei acest lucru? Pentru că erau mândri și egoiști. Dar câteodată, după ce ocupau locurile cele mai bune, nu se sfârșea totul prea bine pentru unii dintre ei.

Știi de ce? Isus le-a spus de ce și mâine vom afla și noi acest lucru.

MARTI

Isus stătea la masă împreună cu mulți bogați și farisei. El le vorbea despre cum să fii neegoist și umil.

Isus observase că aceia care veniseră primii la masă în casa fariseului ocupaseră locurile din față. Dar acest lucru se putea sfârși rău. Dacă ar fi venit o persoană mai importantă mai târziu, cel care organizase masa avea nevoie să elibereze cel mai bun loc pentru respectiva persoană. Așa că avea să-i spună egoistului, care se așezase pe cel mai bun loc, să se ridice și să se așeze în altă parte. Cât de jenant trebuie să fie să te scoli în fața tuturor musafirilor și să te așezi pe un loc neimportant!

Ce le-a spus Isus fariseilor să facă, în loc să se așeze pe locurile din față? **Luca 14:10**

La sfârșit, Isus a spus că cei mândri, care s-au așezat pe locurile mai bune, vor primi locurile mai rele, iar cei umili, care s-au așezat pe locurile mai rele, vor fi onorați cu locurile cele mai bune. **Versetul 11**

Ceea ce le-a spus Isus fariseilor este valabil și pentru noi. Ar trebui să încercăm să obținem cele mai bune locuri? Sau să atragem cea mai mare parte a atenției asupra noastră? Când se servește mâncarea, ar trebui să ne grăbim să luăm bucatile cele mai arătoase și mai bune? Când ne jucăm, ar trebui să punem mâna pe cele mai bune jucării? Nu. Isus vrea să ne gândim la alții mai întâi.

Poate Isus să ne ajute să devenim umili și darnici? Da. El poate.

MIERCURI

După ce a vorbit despre cât de important este să fii umil și altruist, Isus i s-a adresat fariseului care Îl invitase la masă în casa lui.

Acest fariseu i-a invitat pe mulți dintre prietenii lui bogați să stea la masă cu el, deoarece știa că aceștia aveau mulți bani și probabil că și ei aveau să-l invite cândva la o masă copioasă acasă la ei. Era fariseul egoist sau neegoist? Se gândea la sine mai întâi? Sau voia să fie bun cu ceilalți?

Ce i-a spus Isus să facă? **Luca 14:12-14**

Fariseilor nu le plăcea ce le spunea Isus. Ei nu doreau să se schimbe. Ei credeau că erau suficient de buni pentru a fi luați la cer. Unul dintre ei, prefăcându-se bun și sfânt, a încercat să schimbe subiectul și să vorbească despre altceva. „Ferice de acela care va prânzi în Împărăția lui Dumnezeu!” a spus el. El dorea ca musafirii să se gândească la cât de minunat va fi în cer și nu la cum trebuie să ne purtăm aici.

Dar Isus știa că acest om mândru și egoist nu era pregătit să meargă în cer. Așa că Isus i-a spus o povestire ca să-l avertizeze pe el și pe ceilalți ce se va întâmpla dacă ei nu voiau să se schimbe.

Mâine vom citi această povestire.

JOI

Oamenii de la masă ascultau cu atenție ce îi povestea Isus fariseului mândru. Un om i-a invitat pe mulți la o cină importantă acasă la el. Când a fost gata mâncarea, omul și-a trimis slujitorul să le spună musafirilor că a sosit vremea să stea la masă. Servitorul a mers la primul invitat și i-a spus: „Vino, pentru că toate sunt gata!”

Cum a răspuns invitatul? **Luca 14:18**

Era aceasta o scuză bună? Nu. El putea să meargă să-și vadă ogorul altă dată. Dar el a spus: „Rogu-te să mă ierți.” Dorea el cu adevărat să vină la cină? Nu. Și nu s-a dus.

Servitorul a mers la un alt invitat și i-a spus: „Vino, pentru că toate sunt gata!”

Cum a răspuns acest om? **Versetul 19** Trebuia omul acesta să meargă să-și vadă boii chiar atunci? Nu. Dar el nu voia în realitate să vină la cină, așa că mai bine a spus și el: „Te rog să mă ierți!” Și nu s-a dus.

Slujitorul a mers la un al treilea invitat și i-a spus: „Vino, pentru că toate sunt pregătite!” Ce a spus și acest

om? **Versetul 20** Ce scuză fără sens! Soția lui putea să meargă și ea cu el la masă. Dar el spus: „Nu pot veni”, ceea ce însemna în realitate: „Nu vreau să vin!” Și nu s-a dus.

Cum crezi că s-a simțit stăpânul când a venit servitorul și i-a spus ce ziceau invitații?

VINERI

Avrut vreunul dintre cei invitați la cină să vină? Nu. Toți au găsit tot felul de scuze neadevărate. Fiecare dintre ei dorea să-și petreacă timpul altfel.

Când servitorul i-a spus ce au zis invitații, stăpânul s-a supărat. Ce i-a spus servitorului să facă după aceea? **Luca 14:21** Stăpânul voia să-i fie casa plină de oameni și știa că săracii și bolnavii vor fi foarte mulțumiți să mănânce mâncarea lui gustoasă.

Cu siguranță că aceștia se vor bucura. Curând, aceștia s-au îngrămădit să ocupe locurile. Dar, când a văzut că mai erau încă locuri goale, servitorul a alergat la stăpânul lui să-i spună: „Stăpâne, s-a făcut după cum ai poruncit, dar tot mai este loc.”

Ce a spus atunci stăpânul? **Versetul 23**

Acum, casa stăpânului era plină de musafiri. Dar niciunul dintre cei care fuseseră invitați la început nu a gustat din mâncărurile delicioase.

Fariseii care ascultau povestirea lui Isus știau că aceasta era o avertizare pentru ei. Dacă doreau să fie în ceruri, trebuiau să-L primească pe Isus ca Salvator chiar atunci. Dacă nu Îl acceptau ca Salvator, ei nu aveau să primească niciodată minunatele binecuvântări pe care Dumnezeu intenționa să li le dea.

Această povestire este și pentru noi. Dumnezeu ne-a invitat pe toți la marea Lui masă festivă. Dar mulți oameni au ales să refuze. Acest lucru Îl întristează pe Dumnezeu foarte mult.

Dacă ne scuzăm că nu putem petrece timp cu Isus în fiecare zi și dacă alegem să facem orice altceva în loc să ascultăm de Dumnezeu, atunci noi refuzăm să venim la marea masă a lui Dumnezeu.

Dacă petrecem timp în fiecare zi cu Isus, dacă Îl iubim mai mult decât orice, dacă ascultăm tot ce spune El, atunci noi acceptăm invitația la marea masă festivă a lui Dumnezeu.

Vrei să-L primești pe Isus ca Salvator și cel mai bun Prieten al tău și să petreci timp cu El în fiecare zi?

TEXT DE MEMORAT

„Cine se smerește va fi înălțat.”
(Luca 14:11)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, eu vreau să petrec timp cu Isus astăzi și în fiecare zi. Ajută-mă să ascult cu atenție când tata și mama îmi citesc din Biblie! Te iubesc, Doamne! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Bogații au fost egoiști sau neegoiști când au ocupat cele mai bune locuri?

Este Isus fericit atunci când luăm noi cele mai bune lucruri? Suntem noi fericiți atunci când ne gândim în primul rând la noi?

Cei care au fost invitați la masă nu au venit. De ce nu au venit? Erau mai interesați de alte lucruri decât să-și petreacă timpul cu acela care organizase masa festivă?

Care este lucrul cel mai important: să petrecem timp cu Isus sau să ne jucăm cu jucăriile noastre preferate și cu prietenii noștri?

Cu cât stăm mai mult cu Isus, cu atât Îl iubim mai mult. Cum ai putea să stai mai mult timp cu Isus?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Luca 14:1-24

Parabolele Domnului Hristos, capitolul 18

SALVATĂ DIN FURTUNĂ

Mesagerul special al lui Dumnezeu (4). De Amy Sherrard

Adaptare după *The Sirit of Prophecy Emphases Stories*, vol. 1, p. 114-116

Pe când Ellen Harmon avea 17 ani, Isus a chemat-o să fie mesagerul Lui special. Isus avea nevoie de cineva căruia să-i transmită mesajul Său, iar respectiva persoană să-i ajute pe oameni să fie pregătiți pentru venirea Sa.

Ellen știa că lucrarea pe care i-o cerea Isus avea să fie foarte grea. Dar ea a ales să facă ce îi spunea Isus. Ea spera ca Isus s-o ajute așa cum a promis.

Ellen și sora ei Sarah mergeau acolo unde oamenii o invitau pe Ellen să le spună mesajele primite de la Isus. Odată, Ellen a auzit despre o familie care era foarte singură și descurajată și locuia pe o mică insulă.

— Trebuie să o vizitez, a spus Ellen. Dar cine să ne ducă acolo?

Un om de treabă, numit domnul Gurney, a spus:

— Am un prieten care are o barcă cu pânze și sunt sigur că ne-o va împrumuta. Când vrei să mergem?

— Astăzi, a răspuns Ellen.

Așa că domnul Gurney a promis că după-masă va veni să le ia pe Ellen și pe Sarah cu barca cu pânze ca să meargă pe insulă. Dar, când a venit domnul Gurney să le ia, Ellen se simțea foarte rău. Atunci domnul Gurney a întrebat-o din nou pe Ellen dacă mai vrea să meargă în vizită la acea familie.

— Da, vreau să merg, a spus Ellen.

Dar, când s-a ridicat în picioare, Ellen era prea slăbită. Imediat domnul Gurney a îngenuncheat lângă pat și s-a rugat lui Isus să o vindece pe Ellen ca să poată merge în vizită la familia de pe insulă. Când el a terminat rugăciunea, Ellen era deja în picioare. Suferința ei dispăruse; nu mai era bolnavă. Au mulțumit lui Isus pentru ajutor și apoi domnul Gurney le-a luat în barcă.

În scurt timp au ieșit din port și se îndreptau spre insula care nu se afla prea departe. Pe insulă se aflau numai două case, iar familia descurajată locuia într-una dintre ele.

Dintr-odată s-a stârnit o furtună puternică. A început să bată vântul, să fulgere și să tune. Apoi ploaia i-a udat pe toți. Mica ambarcațiune a început să se clatine și valurile năvăleau în barcă. S-a făcut atât de întuneric încât domnul Gurney nu mai știa nici unde se află și nici cum să ajungă la insulă. Se părea, desigur, că se vor scufunda cu toții.

În timp ce barca se agita și valurile îi udao, Ellen a îngenuncheat și a început să se roage ca Isus să Se îndure de ei și să îi salveze. Chiar în clipa aceea, Isus i-a dat o viziune. Totul era calm și liniștit, iar Ellen a știut că nu se

vor scufunda. Mai erau încă mulți ani de activitate pe care trebuia să o facă Ellen pentru Isus.

Când s-a sfârșit viziunea, Ellen a privit în jur. Furtuna sufla încă puternic, dar Ellen nu se mai temea. După ce le-a povestit lui Sarah și domnului Gurney ce s-a întâmplat, nici ei nu s-au mai temut.

Domnul Gurney a decis să arunce ancora. Poate avea să se prindă de ceva și, în cele din urmă, chiar s-a prins. „Apa nu este prea adâncă aici”, le-a spus domnul Gurney. „Cred că suntem aproape de uscat.” Apoi a început să strige cât de tare putea: „Ajutor! Ajutor!”

Avea să audă cineva?

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

GĂSIREA LUCRURILOR PIERDUTE

Fiecare om este important pentru Isus. El ar fi plecat din cer și ar fi murit chiar și numai pentru mine.

DUMINICĂ

Fariseii erau furioși din nou pe Isus. De ce? Cine erau cei care veneau aproape de Isus să Îl asculte?

Luca 15:1

Este adevărat că oamenii pe care fariseii îi numeau „păcătoși” nu respectau Legea lui Dumnezeu. Unii dintre ei erau vameși și furau o mulțime de bani. Alții călcau alte porunci. Mulți nu veneau în Sabat la sinagogă să asculte ce spuneau fariseii și învățătorii despre Dumnezeu.

Fariseii erau siguri că Dumnezeu nu îi iubește pe păcătoși. Ei obișnuiau să spună: „Este bucurie în cer când unul care a păcătuit împotriva lui Dumnezeu este distrus.” Nu este de mirare că păcătoșilor nu le plăcea să asculte de ei.

Și Isus era învățător. „De ce doresc păcătoșii să Îl asculte pe Isus?” se întrebau fariseii. Ce au spus ei când vedeau că păcătoșii se îngrămădeau în jurul lui Isus?

Versetul 2

Da, Isus îi primea și îi accepta cu bucurie pe păcătoșii care veneau la El. El știa că mulți dintre ei doreau să asculte de Dumnezeu. Dar nu știau cum. Plus că nimeni nu le mai spusese niciodată că Dumnezeu îi iubește. Așa că ei Îl ascultau cu mare interes pe Isus, care le spunea cuvinte pline de speranță, le arăta că Dumnezeu îi iubește foarte mult și că îi va ajuta să se schimbe.

Isus a auzit ce spuneau fariseii și, pentru a-i ajuta să înțeleagă cât de prețios este fiecare om pentru Dumnezeu, le-a spus o povestire despre o oiță. Mâine vom auzi această povestire.

LUNI

Omulțime de păcătoși Îl ascultau pe Isus. Dar fariseii credeau că Dumnezeu nu îi iubește pe acești oameni. Pentru a-i ajuta să înțeleagă că El iubește pe toată lumea, indiferent cât de răi ar fi oamenii, Isus le-a spus o povestire. Cum a început El? **Luca 15:4**

Toți ascultătorii înțelegeau ce spunea Isus pentru că toți aveau oi. Chiar dacă sunt animale foarte drăguțe, oile nu sunt și foarte înțelepte. Dacă o oaie s-a rătăcit de turmă și s-a pierdut, nu mai știe cum să se întoarcă acasă. Căinii și pisicile se descurcă, dar oile, nu. Așa că, atunci când o oaie se rătăcește, păstorul ei trebuie să meargă și să o caute.

Acolo unde locuia Isus era plin de pășuni verzi. Acolo păstorii puteau găsi iarbă din belșug pentru oi. Dar, ca să ajungă la pășunile verzi, păstorii trebuiau să

treacă uneori prin văi adânci pline de stânci și pietre sau să treacă peste dealuri acoperite de tufișuri dese, spini și buruieni.

Câteodată, câte o oaie greșea cărarea și se rătăcea. Mai putea ea să ajungă la păstor? Mai știa să vină acasă? Nu. Când se întâmpla acest lucru, ce trebuia să facă păstorul?

MARTI

Isus povestea despre oaia pierdută ca să-i ajute pe oameni să înțeleagă marea iubire a lui Dumnezeu pentru păcătoși. Citește din nou prima parte a povestirii Sale în **Luca 15:4**.

Într-o dimineață, un păstor își ducea oile spre un loc unde ele puteau găsi iarbă să mănânce și apă să bea. Spre seară, el și-a dus oile acasă și le-a numărat să vadă dacă lipsește vreuna.

Ce a făcut păstorul atunci când a văzut că lipsește o oaie? A spus el: „Nu contează. Le am pe toate celelalte?” Sigur că nu. Păstorul nu a spus așa ceva. El s-a întristat și se îngrijora cu privire la oaia sa pierdută. El a decis să nu meargă acasă să se culce până când nu avea să o găsească.

Noaptea ar fi putut fi întunecoasă și furtunoasă. Cărarea putea fi abruptă și periculoasă, dar păstorul îngrijorat a plecat grăbit să caute peste tot oaia pierdută. S-a cățarat prin râpe adânci, a călcat peste pietre și stânci și a trecut prin spini și măcăciuni. Tot timpul o striga pe oița sa și asculta atent vreun răspuns: „Behehe, behehe!”

În cele din urmă a auzit un sunet: „Behehe!” Ce bucurios a fost! S-a grăbit să-și găsească și să-și recupereze oaia. Ce a făcut apoi? **Versetul 5**

MIERCURI

În povestirea lui Isus, un păstor și-a căutat și și-a găsit oița lui dragă care fusese pierdută. A țipat el la oaie și a bătut-o pentru că se pierduse și îl obligase la atâta efort? Nu, sigur că nu. A ridicat-o cu grijă pe umeri și, dacă era cumva rănită, bolnavă sau îi era frig, avea să o țină aproape de pieptul lui ca ea să se poată odihni și să se încălzească.

Cu mare grijă, păstorul și-a cărat oaia în brațe tot drumul până acasă. Când a ajuns acasă a chemat pe prieteni și pe vecini să le spună: „Bucurați-vă împreună cu mine pentru că mi-am găsit oaia care fusese pierdută!” Sigur că și prietenii s-au bucurat împreună cu el.

După ce a terminat de spus povestirea, ce le-a spus Isus fariseilor? **Luca 15:7**

Fiecare dintre noi s-a rătăcit de Dumnezeu prin păcat. Păcatele noastre ne separă de Dumnezeu și noi nu mai știm cum să ne întoarcem la El, cum să facem ce este bine sau cum să mergem spre cer. Suntem și noi ca o oaie pierdută? **Isaia 53:6**

Și noi avem nevoie de un păstor bun, nu-i așa? Cât de recunoscători ar trebui să fim că noi chiar avem un bun păstor! Isus spune: „Eu sunt Păstorul cel bun.” „Mă voi îngriji Eu Însumi de oile Mele și le voi cerceta” (Ioan 10:14; Ezechiel 34:11).

Noi suntem oile lui Isus și El ne iubește pe fiecare. El a străbătut tot drumul până în lumea noastră ca să ne arate cum să trăim fără păcat. Apoi El a murit și a înviat ca să putem alege să trăim pentru totdeauna cu El.

Atunci când Îl lăsăm să ne ajute să trăim așa cum a trăit El, noi Îl lăsăm pe Isus să ne aducă înapoi la turma Sa și îi facem pe îngerii din cer să cânte.

JOI

După ce le-a spus fariseilor, vameșilor și păcătoșilor povestirea despre oaia pierdută, Isus le-a spus o altă povestire, despre o monedă pierdută. El voia ca ei să înțeleagă că Dumnezeu iubește fiecare om. El face tot ce poate pentru a salva pe oricine care s-a rătăcit departe de El.

În timpul când a trăit Domnul Isus, atunci când o femeie se căsătorea, primea de obicei cadou câteva monede. Acești bănuți erau comoara ei deosebită. Era mai importantă pentru ea decât orice altceva ar mai fi avut.

Femeia avea mare grijă de monedele ei. Apoi, când fiicele ei aveau să se căsătorească, ea le dădea mai departe acestora.

Dacă o femeie își pierde una dintre monede, ea era foarte supărată. Când aflau acest lucru, și prietenele ei se îngrijorau. Ce făcea o femeie atunci când își pierde o monedă? **Luca 15:8**

Casele în care trăiau oamenii săraci din vremea lui Isus erau, de obicei, foarte mici. Multe dintre ele

aveau doar o singură cameră. Multe dintre locuințe nu aveau ferestre, așa că în casă era întuneric și în timpul zilei. De asemenea, oamenii nu măturau prin casă în fiecare zi. Așa că dușumeaua se acoperea repede cu praf, murdărie și gunoaie.

Dacă un bănuț se rostogolea pe o asemenea podea murdară, în casele acelea întunecoase, era ușor să fie găsit?

VINERI

Femeia din povestirea lui Isus avea zece monede prețioase de argint. Câte monede a pierdut ea? Una. Unde a pierdut-o? În casa ei, care avea dușumeaua murdară și era întunecoasă.

Cum și-a căutat femeia moneda? Mai întâi a aprins o lumânare. Apoi a luat o mătură și a început să măture podeaua cu grijă. A măturat și iar a măturat până când a scos tot praful, murdăria și gunoiul.

A măturat ea cu grijă mare? Da. Ce s-ar fi întâmplat dacă ea ar fi măturat în mare grabă și cu forță? Era posibil ca moneda să fie măturată odată cu gunoiul și să fie aruncată. Așa că ea a măturat încet și se uita tot timpul de aproape să vadă sclipirea monedei ei de argint.

Când și-a găsit bănuțul, în cele din urmă, femeia a fost foarte fericită. Ce a făcut apoi? **Luca 15:9**

Din nou, Isus le-a spus oamenilor că toți îngerii din cer sunt fericiți atunci când unui om îi pare rău de păcatele sale și nu mai face lucruri rele. **Versetul 10**

Înveți și tu să-L iubești și să-L ascuți pe Isus? Dacă da, atunci El dorește ca tu să-i ajuți pe oamenii care nu Îl iubesc și care nu Îl ascultă. Spunem că acești oameni sunt pierduți și au nevoie de cineva care să îi aducă înapoi la Isus. Poate că unul dintre acești oameni pierduți locuiește cu noi în casă, la fel ca și moneda care a fost pierdută în casă.

Atunci când ne asociem cu Isus în lucrarea de salvare din păcat a oamenilor pierduți, Îl facem să fie foarte fericit. Astfel Îi arătăm mulțumire pentru lucrarea Lui de a ne salva.

TEXT DE MEMORAT

„Este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.”
(Luca 15:10)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, Îți mulțumesc pentru povestirea despre oaia pierdută și bănuțul pierdut. Îți mulțumesc că mă iubești. Te rog să îmi ierți păcatele și să mă ajuți să Te iubesc și să Te ascult! În Numele lui Isus, Amin!

DE GÂNDIT

Poate o oaie pierdută să se întoarcă singură acasă? Cine caută oaia pierdută? Putem să ne găsim singuri drumul spre cer? Cine ne ajută?

Este importantă fiecare oaie pentru păstorul ei? Este fiecare om important pentru Isus? Ești și tu important pentru Isus? S-a bucurat păstorul când a avut din nou cu el oaia pierdută? Se bucură Isus să ne aibă aproape de El? Dorește Isus să te aibă cu El în cer?

Ar fi murit Isus numai și numai pentru tine?

Dacă Îl iubim cu adevărat pe Isus, le purtăm noi de grijă oamenilor așa cum le-a purtat El?

Cunoști pe cineva care este pierdut? Cum ai putea să-i ajuți pe cei pierduți?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Luca 15:1-10; *Parabolele Domnului Hristos*, capitolul 15

SALVATĂ DIN FURTUNĂ (II)

Mesagerul special al lui Dumnezeu (5). De Amy Sherrard

Adaptare din *The Spirit of Prophecy Emphasis Stories*, vol. 1, p. 116-118

În timp ce domnul Gurney le ducea cu barca cu pânze pe Ellen și pe sora ei să facă o vizită la o familie pe o mică insulă, s-a dezlănțuit o furtună cumplită. În cele din urmă, ei și-au dat seama că erau aproape de uscat.

— Ajutor! Ajutor! striga domnul Gurney.

El spera să-l audă cineva, dar nu-și dădea seama dacă erau aproape sau departe de una dintre cele două case de pe insulă. De fapt erau aproape de una dintre ele. Toți din casă dormeau, cu excepția unei fetițe care asculta șuieratul vântului, tunetele și ploaia. Deodată ea și-a dat seama că aude o voce slabă: „Ajutor! Ajutor!” A ascultat mai atentă și a auzit din nou strigătul „Ajutor!” Apoi fetița a alergat la tatăl ei.

— Tată! Tată! Cineva strigă după ajutor.

Tatăl a ascultat și a auzit și el.

— Cineva are probleme, a spus el și a sărit din pat.

S-a îmbrăcat în grabă și a fugit la barca lui, strigând:

— Vin acum! Unde sunteți? Nu vă pot vedea!

— Aici suntem! Aici suntem! răspundea domnul Gurney.

În curând, salvatorul a ajuns la barca cu pânze și a aruncat o frânghie domnului Gurney.

— Legați frânghia de barca voastră și voi încerca să o trag după barca mea. Veniți toți în barca mea!

Este foarte înfricoșător să treci dintr-o barcă cu pânze într-o barcă cu vâsle, care se balansează și care se leagă la fel. Dar în cele din urmă au fost cu toții în siguranță în barca cu vâsle, iar cei doi bărbați au început să vâslească spre țărm cât îi țineau puterile. Apoi, deodată frânghia s-a rupt și vântul a luat barca cu pânze. În întuneric și furtună le era imposibil să o aducă înapoi, așa că au abandonat-o.

Când au ajuns la țărm în siguranță, familia omului bun i-a primit cu căldură în casa lor să se încălzească lângă foc și le-au dat haine uscate să se schimbe. Fetița lor era foarte fericită că a auzit strigătul de ajutor. Ellen a îmbrățișat-o îndelung și i-a mulțumit. Cu toții au mulțumit lui Isus pentru că le-a salvat viața.

În ziua următoare, furtuna trecuse, soarele strălucea cu putere, iar ei au făcut o minunată vizită la familia descurajată de pe insulă, care locuia în cealaltă casă. Când se pregăteau de plecare, familia nu mai era descurajată. Oamenii și-au dat seama că Isus nu i-a uitat și I-au mulțumit că a avut grijă de viața lui Ellen și a celorlalți.

Când a sosit timpul de plecare, bărbatul din a doua familie i-a dus înapoi acasă în barca sa cu pânze, deoarece barca împrumutată de domnul Gurney se pierduse.

În timp ce intrau în port, Ellen și tovarășii ei erau bucuroși pentru vizita pe care o făcuseră acelei familii, dar erau și triști în același timp. Era greu pentru domnul Gurney să-i spună prietenului său că barca împrumutată se pierduse. Cum avea să o plătească domnul Gurney? Aceasta era întrebarea care îi frământa și nimeni nu avea răspunsul.

Little Folk Visuals

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DOI FII PIERDUȚI

Isus ne iubește și când facem rele. Iubirea Lui ne ajută să ne întoarcem la El. El ne iartă cu drag păcatele, dacă ni le mărturisim.

DUMINICĂ

Isus le vorbea multor oameni care știau că erau păcătoși și aveau nevoie de ajutorul Său. Ei erau umili și Îl ascultau cu mare atenție.

Dar fariseii cei mândri care Îl urmăreau pe Isus credeau că ei nu erau păcătoși. Ei credeau că erau buni și erau nemulțumiți că Isus le vorbea oamenilor păcătoși.

Isus voia ca toți să înțeleagă că Dumnezeu este un Tată iubitor al tuturor. De aceea le-a povestit despre oaia pierdută și despre moneda pierdută. Am auzit aceste povestiri săptămâna trecută.

Apoi, Isus a povestit despre un tată iubitor și cei doi fii ai săi. Acest tată locuia într-o casă frumoasă. El avea o fermă, mulți bani și o mulțime de alte lucruri. Mai mult decât atât, el își iubea copiii și a făcut reguli bune și înțelepte de care ei să asculte. Când au crescut, aveau acești doi copii tot ce aveau nevoie? Da, aveau.

Când cei doi fii au crescut, ce a spus cel mai mic către tatăl lui? **Luca 15:12, prima parte**

Când un tată murea, copiii lui primeau lucrurile lui. Dar acest fiu își dorea partea de la tatăl lui chiar atunci. Era el obraznic și egoist? Da. Chiar așa era.

Tatăl a hotărât ca de această dată să-l lase pe fiul lui să-și urmeze propriul drum, chiar dacă acesta era greșit. Așa că a împărțit banii între cei doi fii.

Poți ghici ce a făcut fiul cel mai mic cu partea lui din bani? Vom afla mâine.

LUNI

Isus le povestea oamenilor despre un tată bun și cei doi fii ai săi. Cel mai mic și-a cerut partea din banii tatălui chiar atunci. A făcut tatăl ce i-a cerut fiul, chiar dacă acesta era foarte egoist? Da.

Ce a făcut fiul după aceea? **Luca 15:13**

Tatăl privea trist în timp ce fiul își împacheta lucrurile, și-a luat banii și a plecat de acasă. Îl durea faptul că fiul său nu îl iubea și voia să stea cât mai departe de el. Îl iubea pe fiul său și îi era foarte dor de el.

Dar tânărul nu era trist. Era bucuros să plece cât mai departe de tatăl și de casa lui. Se plictisise să tot lucreze și să tot respecte reguli. Voia să fie liber și să facă numai ce dorea el tot timpul.

Când a ajuns în sfârșit într-o țară foarte îndepărtată, acest fiu a făcut doar ce a vrut. Ce fericit era că tatăl

lui nu era acolo să-i tot amintească ce are voie și ce nu are voie să facă!

Pentru că avea așa de mulți bani, și-a făcut repede o mulțime de prieteni. Aceștia erau foarte entuziasmați să fie împreună cu el, pentru că el își cheltuia banii distrându-se cu ei. Dar prietenii lui erau foarte răi și curând a început și el să facă aceleași lucruri rele.

Era fiul înțelept sau era lipsit de înțelepciune?

MARTI

F iul mai mic al unui tată bun a plecat într-o țară îndepărtată să fie departe de tatăl lui și de regulile lui. Dorea să trăiască după capul lui. Dorea să fie liber.

Curând, el s-a înconjurat de prieteni răi, care l-au făcut să risipească banii tatălui său. Tânărul și-a irosit inteligența, sănătatea și cei mai prețioși ani din viață, făcând lucruri rele și făcând numai ce îi plăcea.

Dar, când s-au terminat banii, s-a terminat și distracția. L-au mai ajutat acum prietenii lui? Nu. Ei nu l-au ajutat, pentru că nu erau prieteni adevărați. Ei nu-l iubeau, ci voiau numai banii lui. Așa că, atunci când nu mai erau bani să-i cheltuiască împreună, ei l-au părăsit fără să le pese de el niciun pic.

Acum fiul avea o mare problemă. Nu mai avea casă, nici prieteni și nici bani. Ce s-a întâmplat după aceea?

Luca 15:14

Fără bani să-și poată cumpăra mâncare, tânărul a început să sufere de foame. Ce putea să facă? Nu mai muncise de multă vreme, dar acum ar fi dorit să aibă ceva de lucru să-și poată lua de mâncare. A căutat un serviciu, dar singurul pe care l-a găsit era cel mai prost dintre toate. Ce trebuia să facă? **Versetul 15**

Mai avea acum fiul parte de vreo distracție?

MIERCURI

I ți aduci aminte ce serviciu trebuia să facă tânărul flămând? Îi plăcea să îngrijească porcii? Nu. Porcii sunt foarte murdari. Dar el trebuia să facă munca aceasta pentru că era singurul loc de muncă pe care l-a putut găsi.

Tânărul crezuse că era liber, dar acum era un sclav care îngrijea porci. Păcatul lui îl făcea acum să sufere foarte mult, nu-i așa? Chiar dacă avea de lucru, lui

îi era foarte, foarte foame. Ce-ar fi vrut să mănânce?

Luca 15:16

Înțelegea acum tânărul că este un lucru groaznic să fii sclavul, sau robul, păcatului? **Proverbele 5:22**

În timp ce stătea jos și se uita la porcii care râmau în noroi, tânărul a început să se gândească acasă. Și-a adus aminte de tatăl lui, care se asigura întotdeauna că servitorii lui au mâncare bună la masă. Dintr-odată, tânărul și-a dat seama cât de nechibzuit a putut fi. Satana fusese cel care îl ispitise să fugă de acasă și să facă lucruri rele. El știa că a păcătuit și acum îi părea rău.

Și-a zis în sinea lui: „Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu.” Dar ce explicații să dea când avea să ajungă acasă? Era foarte rău. Cum să-l convingă pe tatăl lui să-l lase să locuiască acasă din nou? **Luca 15:18,19**

Știa acest fiu cât de mult îl iubea tatăl său?

JOI

F iul cel mic a hotărât să se întoarcă acasă la tatăl lui și să-i spună că îi părea rău pentru ce făcuse. Spera ca tatăl să-i dea ceva de mâncare și să-l primească să lucreze ca servitor.

Tânărul a plecat de la porcii aceia murdari și s-a îndreptat spre casă. Nu mai avea pe el decât câteva haine rupte și murdare. Plecase de acasă mândru și egoist, dar acum când se întorcea acasă era umil și rușinat.

Acasă, tatăl lui stătea și se uita trist de-a lungul drumului către țara aceea îndepărtată unde plecase fiul său. În fiecare zi privea în depărtare așteptând, dar încă fiul lui nu venea acasă. *Oare va veni fiul meu astăzi?* se întreba în sinea lui, în fiecare zi, tatăl cel iubitor.

Într-o zi a văzut un bărbat slab, cu haine rupte și murdare pe el, venind încet pe drum. Imediat, tatăl a știut că era fiul lui de mult pierdut. Ce a făcut tatăl?

Luca 15:20

A rămas tatăl la ușa casei, privind încrunțat și așteptând să se apropie fiul său? Nu, nu. Tatăl cel iubitor a alergat pe drum să-l întâlnească. L-a cuprins în brațele sale cele largi și l-a îmbrățișat cu putere.

Era bucuros tatăl că fiul venise înapoi acasă?

VINERI

F iul pierdut a ajuns înapoi acasă, acolo unde tatăl l-a primit cu brațele deschise. Ce a spus el? **Luca 15:21**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Tatăl nu l-a certat pe fiu. În schimb și-a scos haina lui scumpă și l-a acoperit cu ea. Apoi l-a luat pe după umeri și au intrat în casă împreună. După aceea le-a spus servitorilor să pregătească o masă mare și să vină să se bucure împreună, pentru că fiul lui pierdut venise acasă.

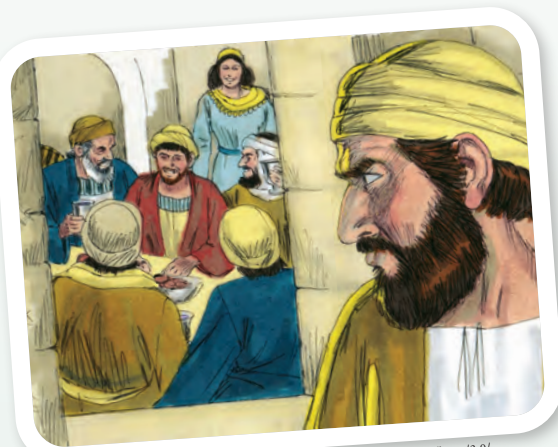
În timp ce se pregătea mâncarea, fiul mai mare a venit acasă de la lucru de pe câmpurile tatălui său. Când a auzit muzică și a văzut atâta mâncare, l-a întrebat pe unul dintre servitori ce se întâmplă acolo.

„S-a întors fratele tău”, a spus servitorul. Fratele mai mare nu-l iubea pe cel mai mic și nu i-a fost dor de el câtă vreme acesta fusese plecat. Așa că nu se bucura că fratele lui venise înapoi acasă. De fapt, fratele mare nici nu a vrut să mai intre în casă.

Ca și tatăl acesta din povestirea lui Isus, Dumnezeu Se întristează foarte mult când oamenii aleg să umble de capul

lor. Cu dragoste și bunătate, El încearcă să îi aducă înapoi la Sine. **Jeremia 31:3** Și El este foarte fericit atunci când păcătoșii se pocăiesc. **Isaia 55:7**

Dacă oamenii se îndepărtează de Dumnezeu, noi să-i ajutăm să vină înapoi la El! Iar atunci când păcătoșii se întorc, să ne bucurăm și să îi primim la fel cum îi primește Dumnezeu.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.”
(1 Ioan 1:9)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, Îți mulțumesc că Tu iubești pe oricine. Îți mulțumesc că mă iubești și atunci când fac rele. Îmi pare rău pentru păcatele mele. Te rog să mă ierți și să mă ajuți să-i iubesc pe ceilalți așa cum îi iubești Tu. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Îi iubea Isus pe vameși și pe păcătoși? Îi iubea și pe farisei? Te iubește și pe tine?

Trebuie păcătoșii să-l spună lui Isus că le pare rău pentru păcatele lor?

Erau și fariseii păcătoși? Aveau și ei nevoie să se pocăiască?

Dar tu? Sunt anumite lucruri despre care ar trebui să-l spui lui Isus că le regreti?

L-a iertat tatăl pe fiul lui mai mic pentru că i-a risipit banii? Te iartă Isus și pe tine dacă îți mărturisești păcatele?

De ce nu s-a bucurat fratele mai mare atunci când și-a văzut fratele?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Luca 15:11-32

Parabolele Domnului Hristos, capitolul 16

SALVATĂ DIN FURTUNĂ (III)

Mesagerul special a lui Dumnezeu (6). De Amy Sherrard

Adaptare după *The Spirit of Prophecy Emphasis Stories*, vol. 1, p. 118, 119

Ellen, Sarah și domnul Gurney se întorceau în siguranță în port, în barca cu pânze a familiei pe care o vizitaseră pe insulă. Dar ei erau îngrijorați cu privire la barca ce se pierduse în furtună. Domnul Gurney o împrumutase de la un prieten, dar acum era pierdută și domnul Gurney nu avea banii cu care să poată cumpăra alta în loc.

Toți cei din barcă se rugau în liniște. Se tot gândeau cum să-i spună proprietarului bărcii împrumutate că aceasta se pierduse.

„Doamne Isuse, când Te-am chemat în ajutor, ne-ai salvat din furtuna teribilă de noaptea trecută. Acum apele sunt liniștite, dar avem un alt necaz. Tu știi unde poate fi barca împrumutată. Poate că este pierdută în largul oceanului sau poate eșuată printre stânci sau scufundată în adânc. Știi că nu avem bani să-i plătim omului paguba. Te rugăm să ne ajuți din nou.”

Încă se rugau în timp ce se apropiau de locul unde își ținea de obicei proprietarul barca legată la chei. Deja se vedea casa proprietarului. Când s-au apropiat mai mult, nu le venea să creadă. Ghici ce au văzut?

Barca pierdută stătea legată în siguranță la chei, așa ca întotdeauna. Acum au început cu toții să înalțe altă rugăciune. „Doamne Isuse, nu știm cum a apă-

rut barca aici, dar îți mulțumim! Îți mulțumim!”

Au alergat spre casa proprietarului bărcii.

— Observ că barca este deja la locul ei, a spus domnul Gurney. Dar cum a ajuns aici? a întrebat el nerăbdător.

Prietenul său a fost surprins.

— Dar nu ai adus-o tu înapoi în această dimineață? a întrebat acesta.

— Bineînțeles că nu, a spus domnul Gurney zâmbind.

Apoi i-a povestit prietenului său cum a pierdut barca în furtuna cumplită și cât de jenați erau când se gândeau cum o să-i spună proprietarului acest lucru. Proprietarul s-a uitat la barcă și a clătinat din cap. Cu greu îi venea să creadă cele întâmplate.

— Cine crezi că a adus barca înapoi în siguranță prin furtună și a pus-o exact în locul în care era ea de obicei? l-a întrebat domnul Gurney pe proprietar.

— Trebuie să fi fost un înger. Numai un înger ar fi făcut așa ceva.

Apoi au îngenuncheat cu toții și l-au mulțumit lui Isus pentru felul în care le purtase de grijă lor și bărcii.

Ai putea să povestești o situație când un înger a avut grijă de tine sau de cineva cunoscut?

Little Folk Visuals

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ORBUL BARTIMEU

Biblia vorbește despre Isus ca despre cea mai de preț comoară. El poate să ne vindece când suntem bolnavi, dar, mai mult decât orice, El ne poate schimba inima și ne poate face asemenea Lui.

DUMINICĂ

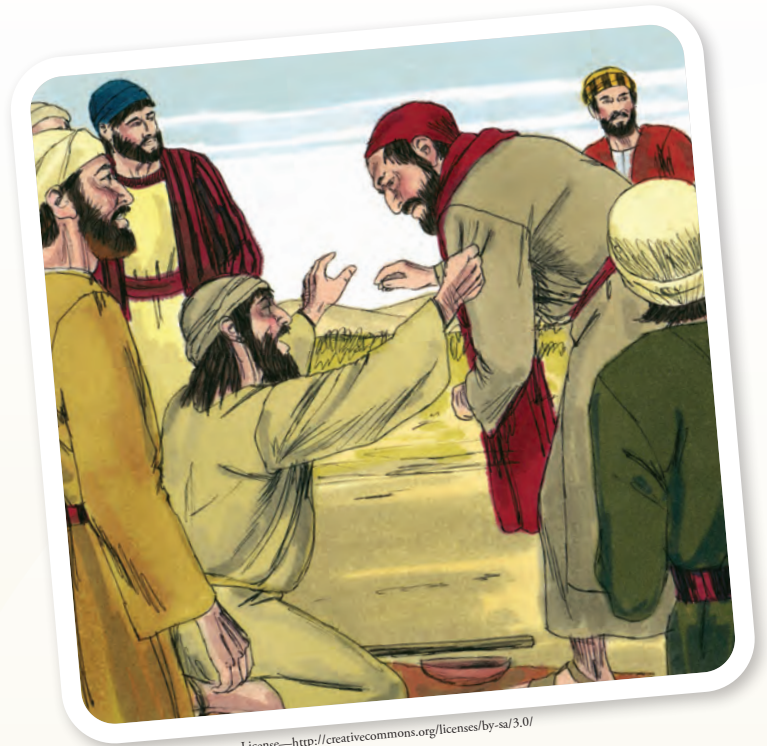
Când Isus a trăit printre oameni și umbla pe drumurile pline de praf de la țară, mulți bolnavi ar fi dorit să-L întâlnească. De ce voiau ei așa de mult să-L vadă pe Isus? Pentru că aveau nevoie de ajutor, iar Isus putea să vindece orice fel de durere.

Când venea Isus într-un oraș sau într-un sat, săracii și cei cu o mulțime de probleme alergau la El. Isus putea să-i ajute și să îi mângâie mai bine decât oricine altcineva. Cu câtă nerăbdare Îl căutau și cât de fericiți erau atunci când Îl găseau pe Isus!

Acești oameni Îl iubeau și mergeau după El pentru că era așa de bun. Când se uitau la ochii Lui blânzi știau că văd fața lui Dumnezeu. Frumusețea lui Isus era frumusețea de a fi sfânt, curat și bun. Oamenii care știau că erau păcătoși, dar care doreau să fie buni ca El se îngrămădeau în jurul Lui oriunde mergea. Ei știau că au nevoie de ajutorul Lui. **Psalmii 40:17**

Dar nu toți se considerau săraci și în nevoie. Nu toți doreau ajutorul lui Isus. Fariseii bogați și mândri credeau că ei erau foarte buni. Ei nu erau bolnavi și nu se gândeau că aveau nevoie de Isus. Când se uitau la Isus, ei nu vedeau decât hainele Lui simple și felul Lui modest de a fi. Nu Îl iubeau și nu doreau să fie ca El.

Putea Isus să-i ajute pe orgolioșii farisei? De ce nu? Doreau ei să fie ajutați?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

LUNI

Unul dintre oamenii săraci și bolnavi care căuta ajutorul lui Isus era Bartimeu din Ierihon. El era orb; nu putea să vadă nimic, nici cerul albastru, nici iarba verde, nici stelele, absolut nimic.

Pentru că nu vedea, Bartimeu nu putea lucra să câștige bani. Așa că el stătea lângă drum și le cerea oamenilor să-i dea bani pentru mâncare și pentru alte lucruri de care avea nevoie.

Bartimeu auzise multe lucruri despre Isus, cum putea vindeca bolnavi și cum scotea demoni. Dar el nu putuse niciodată să se apropie de Isus. Oh, cât de mult dorea să fie lângă Isus! Era sigur că Isus putea să-i facă ochii sănătoși.

De multă vreme voia Bartimeu să-L întâlnească pe Isus. Apoi, într-o zi, când stătea lângă drum să cerșească, Bartimeu a auzit zgomot de pași de la mulți oameni care treceau prin fața lui.

— Ce se întâmplă? a întrebat el. De ce trec așa de mulți oameni?

— Trece Isus, i-a răspuns cineva.

Bartimeu nu mai putea de bucurie. Aceasta era ocazia lui să-L întâlnească pe Isus. Ce a făcut el? **Marcu 10:47** A început să strige cu nerăbdare:

— Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!

L-a auzit Isus pe Bartimeu strigând? Se va opri El să-l vindece pe un cerșetor sărac și orb?

MARTI

Orbul Bartimeu stătea la cerșit pe marginea drumului și a auzit că vine Isus. Așteptase de multă vreme să fie lângă Isus, așa că a strigat cu putere: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

Dar oamenii au fost deranjați de strigătele lui. Cu multă asprime i-au spus să tacă. A ascultat Bartimeu de ei? **Marcu 10:48**

Chiar dacă era înconjurat de mulțimea zgomotoasă, Isus a auzit strigătul după ajutor al lui Bartimeu. Isus S-a oprit și a rugat pe cineva să îl aducă pe Bartimeu la El. Oamenii l-au chemat pe Bartimeu zicându-i:

— Îndrăznește, scoală-te căci te cheamă.

Îți poți imagina cât de fericit era Bartimeu? Își dorea așa de mult să fie cu Isus și acum Isus îl chemase. Ce a făcut el? **Versetul 50**

Cu iubire, Isus s-a uitat la Bartimeu și l-a întrebat:

— Ce vrei să-ți fac?

— Să-mi capăt vederea, a răspuns Bartimeu respectuos.

Isus a vindecat ochii lui Bartimeu și i-a spus:

— Du-te, credința ta te-a mântuit!

În clipa aceea, Bartimeu a putut să vadă. Ce a văzut el prima dată? Fața blândă și iubitoare a lui Isus. Bartimeu nu mai trebuia să cerșească. Ce a făcut el după ce Isus Și-a continuat drumul? **Versetul 52**

MIERCURI

Ai văzut vreodată pe cineva făcând pâine? Știi de ce avem nevoie ca să facem o pâine bună și gustoasă? De făină, apă, puțină sare, zahăr și ulei. Mai există un ingredient special pe care trebuie să-l avem pentru a face pâinea să crească mare și rotundă. Știi care este?

Este drojdia. Biblia o numește aluat. Pâinea nu are nevoie de multă drojdie ca să devină ușoară și bună, dar, dacă uităm să punem drojdie, pâinea nu crește și devine așa de tare încât nimeni nu vrea s-o mănânce.

Ce a spus Isus despre aluat? **Matei 13:33**

Când este amestecat cu făina, aluatul nu se mai vede. Dar,

chiar dacă nu-l vede nimeni, aluatul schimbă coca, transformând-o într-o cocă pufoasă pentru o pâine bună.

Ca să devină o pâine bună, coca trebuie să fie schimbată de aluat, adică de drojdie. La fel și noi, ca să putem deveni ca Isus, trebuie să-L lăsăm pe Duhul Sfânt să ne schimbe inima cu totul. Dacă doar ascultăm, ne putem schimba noi singuri inima? Nu. Numai Dumnezeu poate face acest lucru. **Psalzii 51:10**

În timp ce ținem cuvintele lui Dumnezeu în mintea noastră, El ne schimbă inima egoistă. El ne face neegoști, amabili și iubitori. Vrei să-ți schimbe Dumnezeu inima? Cum poți ține cuvintele lui Dumnezeu în mintea ta?

JOI

Astăzi, mulți oameni își țin banii în bancă, de unde nu pot fi furați sau pierduți. Când au nevoie de acei bani, trebuie să meargă la bancă să-i scoată.

Unii oameni au bijuterii de aur și argint, care sunt foarte valoroase. Pentru a le putea păstra, ca să nu fie furate sau pierdute, ei le depun într-o cutie specială la bancă, numită seif. Când au nevoie de ele, ei merg la bancă și le iau.

Deci ne folosim de bancă, pentru a ne păstra bunurile în siguranță. Dar pe vremea lui Isus nu existau bănci. Cum își țineau oamenii lucrurile de valoare pentru a nu fi furate de hoți?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Mulți oameni își păstrau lucrurile de valoare îngropându-le în pământ. Un om care dorea să-și ascundă lucrurile scumpe trebuia să le pună într-o cutie. Apoi săpa undeva o groapă și pune cutia cu valori în ea. Acoperea groapa cu pământ și o nivela bine, în așa fel încât nimeni să nu bănuiască ce a făcut el și să-i găsească comoara. Când dorea să-și scoată comoara, mergea și dezgropa cutia.

Isus a vorbit despre comorile ascunse. Să vedem ce a spus Isus despre ele. **Matei 13:44**

Isus vorbea despre aur și argint sau Se referea la ceva mai important?

VINERI

Isus vorbea despre o comoară care a fost îngropată în pământ. Într-o zi, un om ara și deodată plugul s-a lovit de ceva tare. Ce putea să fie? Uitându-se la pământ, omul a văzut o cutie cu o mulțime de lucruri de valoare. Ce surpriză pentru el!

Omul și-ar fi dorit această comoară mai mult decât orice. Dar îi aparținea comoara lui? Comoara era a celui care era proprietarul terenului, chiar dacă nu știa despre ea.

Repede, cel care ara a îngropat înapoi comoara și a fugit acasă. Fără să spună familiei de ce, a vândut tot ce avea, chiar

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

și casa. Ce a făcut cu banii? **Matei 13:44**

Când în cele din urmă a devenit proprietarul ogorului, a dezgropat cutia cu comoara și a început să caute peste tot în pământul acela după alte comori.

Isus a folosit această povestire ca să ne învețe o lecție importantă. La fel cum omul acela era nerăbdător să vândă totul pentru a putea cumpăra ogorul, la fel și noi ar trebui să fim nerăbdători să facem tot ce a spus Isus, ca să Îl putem avea ca salvator și prieten. La fel cum acel om căuta atent peste tot să mai găsească alte comori ascunse, și noi trebuie să studiem cu grijă Scriptura ca să aflăm tot ce putem despre Isus.

Vrei să-L găsești pe Isus, comoara ascunsă? Atunci ascultă cu atenție când îți citesc părinții tăi din Biblie, pentru că ea vorbește despre Isus. El este cea mai mare comoară pe care o putem avea.

TEXT DE MEMORAT

„Mă bucur de Cuvântul Tău
ca cel ce găsește o mare pradă.”

(Psalmii 119:162)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, Îți mulțumesc pentru povestirea despre comoara ascunsă și despre aluatul ascuns în pâine. Vreau să Îl găsesc pe Isus. Te rog să mă ajuți să ascult cu atenție povestirile biblice ca să Îl cunosc pe Isus, cea mai bună comoară dintre toate! În Numele Său, amin!

DE GÂNDIT

Pe cine voia Bartimeu să găsească? Era dispus Isus să-l ajute? Vrea El să te ajute și pe tine?

Credeau fariseii că aveau nevoie de ajutorul lui Isus? Aveau ei nevoie de El? Noi avem nevoie de Isus? Mândria ne poate face să credem că suntem suficient de buni?

Poți vedea drojdia într-o cocă de pâine? Poți să-L vezi pe Isus în inima altcuiva? Dar îți poți da seama dacă Isus este în inima cuiva? Cum?

În povestirea lui Isus, ogorul reprezintă Biblia. Cine este comoara?

Este Isus cea mai importantă Persoană pe care o poți cunoaște? Cum Îl putem găsi pe Isus?

STUDIUL SUPLIMENTAR

Matei 13:33-44; Marcu 10:46-52
Parabolele Domnului Hristos,
capitolele 7 și 8

UN CĂPITAN DEVINE PREDICATOR

Mesagerul special al lui Dumnezeu (7). De Amy Sherrard

De mic copil, Joseph Bates a îndrăgit oceanul și voia să se facă navigator. Așa că, atunci când a împlinit 15 ani, părinții lui l-au lăsat să lucreze ca băiat de cabină pe un vapor. Responsabilitatea lui era să facă paturile marinarilor și ale pasagerilor, să facă curat în cabine și să-i ajute pe marinari cu orice.

Timp de 20 de ani, Joseph a călătorit în cele mai îndepărtate locuri, pe multe vapoare și i s-au întâmplat o mulțime de lucruri. În cele din urmă a devenit căpitan pe propriul lui vapor. Curând a ajuns un om bogat.

Căpitanul Bates era și foarte deștept. Pentru că voia să fie sănătos, nu consuma alcool, iar când și-a dat seama că fumatul este un obicei rău, a aruncat țigările peste bord, în ocean. El alegea să mănânce numai ce știa că îi face bine.

Căpitanul Bates s-a căsătorit cu o femeie foarte frumoasă, pe nume Prudence. Când era în călătoriile lui lungi, domnul Bates era trist, iar soția lui nu avea cum să îl ajute. Ea doar se îngrijea pentru el. Sigur că ea s-a bucurat foarte mult atunci când soțul ei a hotărât să nu mai plece pe mare, ci să rămână acasă cu ea, în casa lor confortabilă.

Când l-a auzit vorbind pe William Miller despre revenirea în curând a lui Isus, Bates a început să studieze singur profețiile biblice. Apoi i-a ajutat și pe alții să înțeleagă Biblia. El dorea ca oamenii să fie pregătiți pentru a doua venire.

Căpitanul Bates i-a mai auzit și pe unii care credeau că adevărata zi de odihnă a lui Isus este ziua a șaptea a săptămânii, nu întâia, așa cum credea el

dintotdeauna. În timp ce studia Biblia cu atenție, și-a dat seama că Isus nu a schimbat niciodată adevărata Sa zi de odihnă din sâmbătă în duminică. Imediat a început să țină ziua a șaptea exact așa cum învață porunca a patra și le-a spus și altora despre acest lucru.

Isus l-a inspirat pe căpitanul Bates să scrie o broșură pentru ca mai mulți oameni să poată afla despre Sabat. Dar l-a costat o mulțime de bani să tipărească cărți și să călătorească în alte locuri ca să predice. Curând, căpitanul Bates își cheltuise toți banii pe care îi mai avea. Dar el nu era îngrijorat de acest lucru. El știa că, dacă ascultă de Isus, El va avea grijă de el și îi va da tot ce are nevoie.

Într-o zi, în timp ce căpitanul Bates scria, soția lui, care făcea pâine la bucătărie, a venit și i-a spus:

— Nu mai avem făină! Nu ai vrea să mergi la magazin să mai cumperi?

— De câtă ai nevoie? a întrebat-o el, ridicându-se și întinzându-se să-și ia pălăria.

— Cam de vreo două kilograme, a răspuns ea și s-a întors la bucătărie.

În timp ce mergea spre magazin, căpitanul Bates a băgat mâna în buzunar. Oare avea banii cu care să cumpere făină?

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

„LAZĂRE, VINO AFARĂ!”

Isus este Dumnezeu. Viața vine de la El și El are putere să învie morții prin cuvântul Său.

DUMINICĂ

Lazăr era unul dintre cei mai buni prieteni ai lui Isus. De multe ori când era obosit și flămând, Isus venea acasă la Lazăr să Se odihnească. Aici El era întotdeauna bine primit de Lazăr și cele două surori ale sale, Marta și Maria. Ei ascultau întotdeauna cu atenție cuvintele Sale și aici El era ferit de fariseii care căutau să-L omoare.

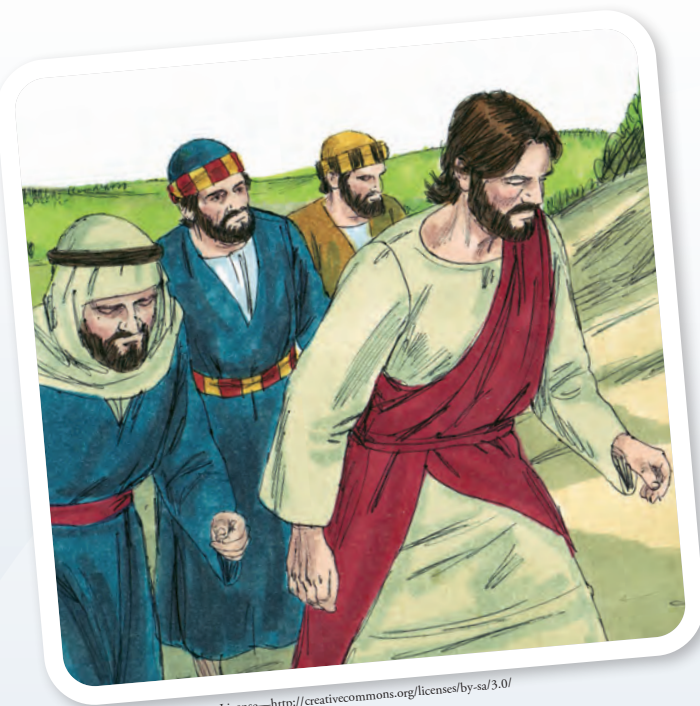
Dar într-o zi, când Isus era în altă parte, Lazăr s-a îmbolnăvit grav. Marta și Maria știau că Isus îl îndrăgea foarte mult pe Lazăr. Ce mesaj I-au trimis ele lui Isus? **Ioan 11:3**

Cele două surori erau sigure că Isus va veni imediat să-l vindece pe Lazăr. Dar, când mesagerul s-a întors, Isus nu era cu el. Dar avea un mesaj de la Isus. **Versele 4 și 5**

Marta și Maria l-au îngrijit pe Lazăr cu mare atenție, dar starea lui devenea din ce în ce mai rea. Sperau ca Lazăr să supraviețuiască. Îl încurajau, sperând să fie mai bine, dar el parcă nici nu le auzea.

Apoi Lazăr a murit. Marta și Maria au fost foarte îndurerate. Dar știau că într-o zi Dumnezeu îl va învia pe Lazăr împreună cu toți oamenii dreți.

Ucenicii lui Isus l-au auzit pe mesagerul care Îi spunea lui Isus că Lazăr este bolnav. Ei s-au gândit că Isus Se va grăbi să meargă acasă la Lazăr să-l facă bine. Dar Isus nu a făcut așa. De ce? Ucenici erau foarte derutați.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

LUNI

S-a grăbit Isus să meargă la Betania atunci când a aflat că Lazăr era bolnav? Nu. Și Lazăr a murit. Nici Marta, nici Maria și nici ucenicii nu înțelegeau de ce nu a venit Isus.

Pentru că Isus nu a vorbit cu ei despre prietenul Său, ucenicii au crezut că El uitase de Lazăr. Dar, după alte două zile de activitate, Isus a zis: „Haideți să ne întoarcem în Iudeea!”

Betania, cetatea lui Lazăr, era în Iudeea. Dar ucenicii nu voiau să se întoarcă în Iudeea, pentru că iudeii de acolo voiau să-L omoare pe Isus. Isus însă nu Se temea. El știa că, atâta vreme cât asculta de Tatăl Său din cer, era în siguranță. Apoi ce a spus Isus? **Ioan 11:11**

Ucenicii nu știau ce să mai creadă. Dacă Lazăr dormea, însemna că se va face bine. Atunci de ce să meargă Isus să-l trezească? Despre ce vorbea Isus de fapt? **Versele 13 la 15**

Isus a spus că boala lui Lazăr era „pentru slava lui Dumnezeu”. Iar din cauza aceasta, Isus avea să fie „glo-

rificat/proslăvit”. Așa că Isus le-a spus ucenicilor că Se bucura că nu a fost acolo să îl vindece pe Lazăr, „pentru ca voi să puteți crede”.

Știa Isus să facă ceva foarte bun din ceva foarte rău? Știa El să schimbe întristarea în bucurie? Da, Isus știa cum să facă acest lucru pentru Marta și Maria. Va face El și pentru familia ta acest lucru, dacă Îl iubești? **Romani 8:28**

MARTI

Isus avea un motiv foarte bun să nu Se ducă la Betania să-l vindece pe Lazăr chiar atunci. El era foarte întristat că așa de mulți oameni nu credeau că El este Mesia. Isus dorea să facă o minune ca să le arate oamenilor că era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Ei puteau fi convinși de acest lucru numai dacă Dumnezeu învia un mort. Dacă Isus avea să-l învie pe Lazăr după câteva zile de când murise, mai puteau oamenii spune că El nu era Fiul lui Dumnezeu?

Așa că Isus Se îndrepta încet către Iudeea, oprindu-Se din loc în loc să-i ajute pe oameni. Când a ajuns la Betania, Isus a trimis pe cineva să le spună Martei și Mariei că El a venit.

Marta, cum a primit mesajul lui Isus, a mers repede să-L întâlnească. Ce I-a spus ea lui Isus?

Ioan 11:21,22

Credea Marta că Isus încă putea să o ajute? Da. Privind atent fața lui Isus, ea vedea dragostea și bunătatea Lui, care nu se schimbaseră. Isus nu se schimbă niciodată. El este întotdeauna bun și iubitor.

Isus i-a vorbit Martei cu bunățate, ajutând-o să înțeleagă că El putea învia morți. **Versetele 23 și 25**

Credea Marta că Isus este Fiul lui Dumnezeu? **Versetul 27**

După ce a mai vorbit puțin cu Isus, Marta a mers să o cheme și pe Maria. Știa că și Maria vrea să vorbească cu Isus.

MIERCURI

Casa Martei era plină de oameni care veniseră să-l plângă pe Lazăr. Făceau cu toții așa mare zgomot încât Isus nu voia să intre în casă. Apoi, acolo erau și oameni care voiau să-L omoare.

De aceea, când a intrat să o cheme pe Maria, Marta i-a vorbit în șoaptă, să nu o audă nimeni. „A venit În-vățătorul și te cheamă”, i-a spus ea la ureche.

Maria s-a ridicat repede și a ieșit din cameră. Ceilalți oameni credeau că vrea să meargă la mormânt să-l plângă pe Lazăr acolo, așa că mulți au urmat-o, plângând cu voce tare, de-a lungul drumului.

Ce a făcut Maria când L-a văzut pe Isus? **Ioan 11:32**

Isus privea fața tristă a Mariei în timp ce ea îngenunchease la picioarele Lui. Apoi S-a uitat la evreii care o însoțeau. El știa că ei doar se prefăceau că o compătimesc pe Maria. El știa și că, după ce El îl va învia pe Lazăr, acești oameni aveau să facă planuri să-i omoare pe amândoi – și pe Isus, și pe Lazăr.

Aceste lucruri Îl făceau pe Isus să fie foarte trist. Inima Lui plină de o mare dragoste era rănită pentru că așa de mulți aleseseră să nu creadă în El. În plus, Isus Se mai gândea și la toată tristețea din lume – la toți oamenii care sufereau, care erau întristați și care mureau. După aceea ce a făcut Isus?

Versetul 35

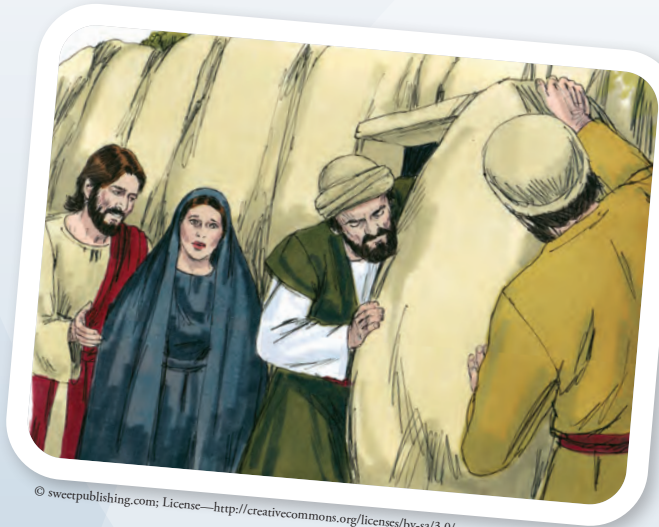
Îi pasă lui Isus când ceva rău ți se întâmplă?

JOI

Unde l-ați pus?” a întrebat Isus. „Vino să vezi!” au răspuns oamenii. Așa că Isus a mers cu Marta și Maria împreună cu ceilalți la mormântul unde îl pusese pe Lazăr. Toți plângeau și plângea și Isus. Isus este trist când oamenii sunt triști și se bucură când oamenii se bucură.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Evreii nu știau de ce plângea Isus. Unii ziceau: „Iată cât de mult îl iubea!” Dar plângea Isus numai pentru că era îndurerat de moartea lui Lazăr? Nu. Isus avea de gând să îl învie în următoarele minute.

Alții încercau să-i împiedice pe oameni să creadă că Isus era Mesia. Ce spuneau aceștia? **Ioan 11:37**

În sfârșit, au ajuns cu toții la mormânt. Era o mică peșteră în peretele de stâncă și o piatră uriașă închidea bine intrarea. „Dați piatra la o parte!” a spus Isus.

Lazăr era deja mort de patru zile. Marta nu voia să fie dată piatra la o parte, pentru că avea să fie un miros urât. Cum a ajutat-o Isus cu blândețe pe Marta să creadă? **Versetul 40**

Oamenii au dat piatra la o parte. Isus stătea lângă mormânt și Se ruga. Ce I-a spus El lui Dumnezeu, Tatăl Său din cer? **Versetele 41 și 42**

Cât de mult Își dorea Isus ca evreii aceia încăpățânați și necredincioși să aleagă să creadă în El!

VINERI

Isus stătea împreună cu ucenicii, cu Marta, Maria și alți oameni înaintea mormântului lui Lazăr, care era mort de patru zile. Piatra fusese dată la o parte. Oamenii s-au oprit din plânsul lor puternic și toți așteptau în tăcere să vadă ce va face Isus.

Isus S-a rugat liniștit Tatălui Său din cer. Toți au putut auzi că El era Mesia, Fiul lui Dumnezeu. Avea Isus dreptate? Chiar era El Fiul lui Dumnezeu? Ei aveau să vadă imediat acest lucru.

Isus a poruncit cu voce puternică: „Lazăre, vino afară!” Lazăr a început să se miște și s-a ridicat. Oamenii au privit uimiți la el cum se îndrepta spre ieșire,

înfașurat în pânza de înmormântare. Ce a spus Isus după aceea? **Ioan 11:44** Repede l-au desfăcut din pânza de înmormântare, ca să poată umbla din nou.

Lazăr nu mai era mort. Nu mai era nici bolnav. Isus l-a făcut viu și perfect sănătos. Ochii lui priveau cu dragoste spre Isus, în timp ce a îngenuncheat la picioarele Sale și continua să-I mulțumească.

Isus este Dumnezeu. El are putere să dea viață și să-i învie pe oamenii morți.

Dacă Îl iubim pe Isus și suntem ai Lui, nu trebuie să ne temem de moarte. El ne va trezi la viață când va veni din nou. Apoi vom trăi veșnic lângă El în cer. **Ioan 5:25,28,29**

Te bucuri?

TEXT DE MEMORAT

„Toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele.”
(Ioan 5:28,29)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, Îți mulțumesc că Isus l-a iubit pe Lazăr și l-a readus la viață. Sunt bucuros că vocea lui Isus îi poate trezi pe cei morți. Ajută-mă să mă încred întotdeauna în Tine! Amin!

DE GÂNDIT

L-a iubit Isus pe Lazăr? Te iubește Isus și pe tine? L-a uitat Isus pe Lazăr? Pe tine te uită Isus?

Face Isus ce este cel mai bine pentru oricine, chiar dacă Marta și Maria au fost triste pentru o vreme? Vrei să faci Isus și pentru tine ce este cel mai bine?

L-au mai iubit Maria și Marta pe Isus, chiar dacă El nu a venit imediat? Mai putem avea încredere în Isus chiar și atunci când se pare că El nu răspunde imediat la rugăciunile noastre?

Cu ce spune Isus că se aseamănă moartea?

Când îi va învia Isus pe cei care Îl iubesc și Îl ascultă?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Ioan 11:1-44

Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus,
capitolul 58

O SCRISOARE NEAȘTEPTATĂ

Mesagerul special al lui Dumnezeu (8). De Amy Sherrard

Soția căpitanului Bates l-a rugat să meargă la magazin să cumpere niște făină. Avea nevoie de două kilograme de făină să poată termina de făcut pâinea. Pe drumul spre magazin, căpitanul Bates își pipăia buzunarul. *Sper să-mi ajungă banii să plătesc făina, se gândea el. Aceștia sunt toți banii pe care îi mai avem.*

La magazin, vânzătorul i-a dat făina și căpitanul s-a uitat pe bonul de casă. Două kilograme de făină costau exact banii pe care îi mai avea în buzunar.

„Îți mulțumesc, Doamne”, i-a spus el lui Isus în timp ce se întorcea acasă. A pus ușor făina pe masa din bucătărie și s-a întors la birou să-și reia scrisul. Când a văzut făina, doamna Bates a făcut o față surprinsă și încurcată. A venit în camera unde lucra soțul ei.

— Joseph, de ce ai cumpărat numai două kilograme de făină? l-a întrebat ea.

— Nu de atâta ai zis că ai nevoie? a întrebat și el.

— Ba da, dar niciodată nu ai cumpărat mai puțin de un butoi de făină, i-a adus aminte soția lui.

Apoi căpitanul i-a spus de ce a cumpărat numai două kilograme.

— Am cheltuit ultimii bani pe care îi mai aveam. Doamna Bates a fost șocată.

— Tu, căpitanul Bates, care ai navigat în toată lumea mai ai numai atâția bani să cumperi două kilograme de făină? a repetat ea șocată, apoi și-a acoperit fața cu mâinile și a izbucnit în lacrimi. Ce-o să ne facem? Ce-o să ne facem? se văita ea.

— Isus ne va purta de grijă, i-a zis el, mângâind-o cu blândețe.

Dar domnul Bates nu era prea convins. Puțin mai târziu, a mers la oficiul poștal.

— Este vreo scrisoare pentru mine? l-a întrebat el pe poștaș.

— Da, numai că trebuie să achitați taxa de timbru,

domnule căpitan, i-a spus poștașul zâmbind și înmânându-i o scrisoare.

Căpitanul Bates știa că nu are niciun ban să plătească timbrul.

— Nu ați vrea să deschideți scrisoarea? a întrebat el politicoș. Cred că sunt bani în această scrisoare.

Poștașul a deschis-o și iată că era o bancnotă de zece dolari. Căpitanul a plătit taxa poștală și apoi, zâmbind, s-a îndreptat către magazin.

Am să-i fac acum o surpriză lui Prudence. Va fi foarte încântată, și-a spus el în sinea lui. La magazin, căpitanul a cumpărat un butoi de făină, un sac de cartofi, niște zahăr și alte lucruri despre care știa că aveau nevoie.

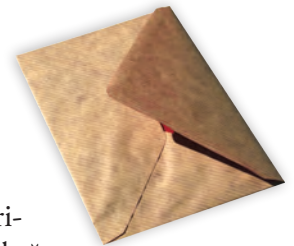
— Am să te rog să le lași pe veranda casei mele, i-a spus el omului de la magazin.

Când a ajuns acasă, doamna Bates era foarte emoționată.

— Uită-te pe verandă! Cineva a lăsat toate aceste lucruri din greșală. Noi nu mai avem niciun ban, așa că nu ne aparțin cu siguranță.

— Sunt ale noastre, a spus căpitanul zâmbind. Isus ne poartă de grijă, a adăugat el și apoi i-a arătat scrisoarea.

Doamna Bates nu avea cum să nu plângă din nou. Dar de această dată erau lacrimi de bucurie. Ea știa că soțul ei are dreptate. Isus le purta de grijă.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ISUS ȘI COPIII

Isus iubește fiecare băiat și fiecare fetiță. Tu ești foarte important(ă) pentru Isus.

DUMINICĂ

Copiii mici Îi sunt foarte dragi lui Isus și El îi iubește pe fiecare dintre ei. Când a trăit în lumea noastră, Îi plăcea să petreacă timp cu copiii. Îi asculta când ei vorbeau cu El. Îi plăcea foarte mult să îi audă cântând cântări de laudă.

Și copiilor le plăcea să fie cu Isus. Le plăcea să Îi privească fața iubitoare și prietenoasă, să-I vadă ochii plini de bunătate și zâmbetul Său fericit. Copiii Îi cântau cântări de laudă lui Isus când El îi vindeca pe bolnavi. Apoi făceau cu schimbul șezând pe genunchii Lui.

Isus era întotdeauna bun cu copiii, așa că ei nu se temeau niciodată să-I spună cât de mult Îl iubeau. Îi puneau multe întrebări și ascultau foarte atenți răspunsurile Lui. Se simțeau întotdeauna în siguranță când erau în preajma lui Isus.

Câteodată, Isus spunea povestiri speciale pentru copii și sigur că ei ascultau cu atenție. Când Isus îi învăța pe oamenii mari, nu-i uita niciodată pe copii. El nu folosea cuvinte greu de înțeles, pentru că voia să le priceapă și copiii.

Evreii doreau ca Dumnezeu să le binecuvânteze copiii. Așa că părinții își aduceau adesea copiii la învățător sau la preot. Acesta își punea mâna pe capul copilului și cerea o binecuvântare de la Dumnezeu. Era o idee bună aceasta, nu-i așa? Câteodată, mamele își aduceau copiii la Isus și Îi cereau să Se roage pentru ei. Dorea Isus să vină copiii la El? **Matei 19:14**

LUNI

Într-o zi, o mamă a vrut ca Isus să-i binecuvânteze copilul și să Se roage pentru el. Așa că a plecat să-L caute pe Isus. Nu a ajuns prea departe și a văzut o vecină care era și ea mamă.

„Vreau să-L găesc pe Isus și să-L rog să-mi binecuvânteze copilul”, a spus ea.

„Ce idee bună!” s-a gândit cealaltă mamă. „Vreau ca Isus să îl binecuvânteze și pe copilul meu.”

Așa că această mamă și-a chemat copilul și au pornit împreună spre locul unde Se afla Isus. Pe drum au văzut alte mame și le-au spus: „Noi mergem să-L găsim pe Isus și să Îl rugăm să ne binecuvânteze copiii.”

„Vrem să venim și noi”, au spus aceste mame. Așa că, în curând, câteva mame și copiii lor mergeau să-L

întâlnească pe Isus. Erau fericite și nerăbdătoare să Îl întâlnească.

Unii copii erau foarte mici. Alții erau destul de marișori și înalți. Dar fiecare mamă dorea ca Isus să îi binecuvânteze pe toți copiii.

În cele din urmă, L-au găsit pe Isus. Dar ele nu se puteau apropia, deoarece Isus era ocupat să-i învețe și să-i vindece pe alții. Așa că mamele i-au rugat în șoaptă pe ucenici: „Am dori să-L rugați pe Isus să ne binecuvânteze copiii.”

Ce au făcut ucenicii? **Matei 19:13**

I-a plăcut lui Isus acest lucru? Vom vedea mâine.

MARTI

Isus îi iubea pe băieți și pe fetițe, dar ucenicii Lui credeau că lucrarea Sa pentru oamenii mari era prea importantă pentru a fi întreruptă de copii. Atunci când mamele și copiii au venit să Îl vadă pe Isus, ucenicii le-au trimis acasă.

Ce triste au fost mamele și ce triști au fost copiii! Dar, când a auzit ce spun ucenicii Lui, a fost Isus mulțumit? **Marcu 10:14,15**

Isus Și-a desfăcut brațele și copiii au alergat la El. I-a ridicat pe câțiva în brațe și i-a strâns la piept. Ce a făcut El după aceea? **Versetul 16**

Isus dorea ca mamele să își aducă copiii la El. Știa că ele își iubeau copiii și se străduiau să îi învețe să Îl iubească și să Îl asculte pe Dumnezeu. Isus știa că ele se rugau și Îi cereau lui Dumnezeu să le ajute să îi învețe calea cea dreaptă. Isus era foarte fericit să le ajute pe aceste mame.

Când s-au întors acasă, spre seară, aceste mame erau foarte fericite că Isus le-a binecuvântat copiii. Și copiii erau foarte fericiți. Acum ei știau că Isus îi iubește și era prietenul lor. Toată viața lor aveau să-și aducă aminte ziua aceea deosebită în care au fost cu Isus. Unii dintre acești copii au devenit ucenicii Lui, mai târziu.

Dorește Isus să petreci timp cu El? Te aduce mama ta la Isus și te învață cu răbdare să Îl ascuți? De ce nu îi mulțumești chiar acum?

MIERCURI

După ce Isus le-a binecuvântat copiii, mamele s-au bucurat foarte mult că Isus îi iubea pe copii și pe ele.

Era o mamă care voia ca Isus să facă ceva deosebit pentru cei doi fii ai ei, Iacov și Ioan. Ce I-a cerut ea lui Isus? **Matei 20:20,21**

Iacov și Ioan erau doi dintre ucenicii lui Isus și Îl iubeau foarte mult. Doreau să fie lângă El întotdeauna. Ei au aflat că Isus avea să fie în curând împărat la Ierusalim și va ședea pe tron, iar ei ar fi vrut să ocupe locurile cele mai înalte din împărăția Sa. De aceea mama lor I-a cerut lui Isus să îi lase să stea lângă El când va veni în Împărăția Sa – unul de o parte și altul de cealaltă parte.

Isus știa că nu va sta pe tron în Ierusalim. În schimb, avea să moară pe cruce. Dar Isus nu i-a certat pe Iacov și pe Ioan. Le-a pus câteva întrebări, ca să știe despre ce era vorba. „Sunteți voi în stare să suferiți împreună cu Mine?”

„Da, suntem în stare”, au răspuns repede Iacov și Ioan. Dar știau ei ce spun? Nu, nu știau. Nu știau cât de greu avea să fie să rămână curajoși când oamenii Îl vor răni pe Isus.

Isus știa că Iacov și Ioan Îl iubeau foarte mult, dar erau foarte egoiști când au cerut cele mai bune locuri. Vrea Dumnezeu să fim egoiști? **Filipeni 2:3,4**

JOI

Când au auzit că Iacov și Ioan au cerut cele mai bune locuri în Împărăția lui Isus, ceilalți ucenici nu s-au bucurat deloc. De fapt, s-au supărat foarte tare.

De ce s-au supărat? Pentru că fiecare dintre ei dorea cele mai bune locuri în viitoarea împărăție a lui Isus. Fiecare credea că avea să fie cel mai important. Ce mare ceartă a produs egoismul lor!

Isus S-a întristat că ucenicii Lui erau așa de mândri și egoiști. El le-a explicat ce înseamnă adevărata măreție. Nu înseamnă să le spunem altora ce să facă sau să

căutam cele mai bune locuri pentru noi. Dacă cineva vrea să fie mare cu adevărat, trebuie să facă ce? **Matei 20:26**

Pentru a fi mari în Împărăția lui Isus, oamenii trebuie să slujească plini de umilință și să îi ajute pe alții. Viața lui Isus este exemplul nostru perfect. El este Împăratul cerurilor. Toți îngerii Îl iubesc și I se închină. El este egal cu Dumnezeu și totuși ce a făcut când a venit în lumea noastră? **Filipeni 2:5-8**

Isus a venit să-i ajute pe alții, dar niciodată nu a ocupat cel mai bun loc. **Matei 20:28**

Poate să aibă oricine un serviciu important sau să fie în poziția de unde să le spună altora ce să facă? Nu. Doar câțiva oameni pot face acest lucru. Poate oricine să slujească și să îi ajute pe alții? Da. Așa că, în Împărăția lui Dumnezeu, oricine poate fi mare cu adevărat, nu-i așa?

VINERI

Într-o zi, Isus și ucenicii călătoreau împreună. De obicei, ucenicii stăteau foarte aproape de Isus. Dar de data aceasta, Isus se afla în față, iar ucenicii au rămas mult în urmă. Se certau pentru ceva. Și nu voiau să fie auziți de Isus.

Mai târziu, când erau doar ei cu Isus, El i-a întrebat: „Pentru ce v-ați certat pe drum?”

Ucenicii nu au răspuns deoarece le era rușine. Pentru ce se certaseră? **Marcu 9:34**

Mai târziu, ucenicii lui Isus I-au pus o întrebare. Ce voiau să știe? **Matei 18:1** Nu-i așa că voiau să fie mari?

Isus a chemat la El un copil. Apoi l-a luat în brațe cu drag și a spus: „Dacă nu vă schimbați și nu deveniți asemenea copiilor mici, nicicum nu veți intra în Împărăția cerurilor.”

Isus le-a spus ucenicilor că trebuie să se schimbe. Să devină asemenea copiilor – iubitori și plini de încredere, fericiți și mulțumiți, gata să-i ajute pe cei din jur. Oamenii mândri și egoiști nu vor intra în cer.

Ucenicii L-au întrebat: „Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?” Ce le-a răspuns Isus? **Versetul 4**

Prin viața Sa umilă, Isus ne-a arătat cum putem fi cu adevărat mari. Vrei și tu să fii mare cu adevărat? Cum i-ai putea ajuta astăzi pe alții?

TEXT DE MEMORAT

„Isus a zis: «Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei.»”
(Matei 19:14)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, îți mulțumesc că Isus mă iubește și ascultă rugăciunea mea. Aș vrea să fiu și eu mare ca să le slujesc altora. Ajută-mă să fiu blând și bun! Ajută-mă să îmi strâng jucăriile și să vin repede când mă cheamă tati sau mami! Te iubesc. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Îi iubește Isus pe copii? Își ia timp să stea cu ei? Te iubește Isus? Ascultă El rugăciunea ta?

Ucenicii lui Isus credeau că a fi mare înseamnă să ocupi cele mai bune locuri. Aveau dreptate? Dacă iei bucata cea mai mare din farfurie sau ocupi scaunul cel mai bun, înseamnă că ești cel mai mare?

Isus este Împăratul cerului, dar El le slujește oamenilor din lumea noastră. Cum poți să fii și tu ca Isus și să-i ajuți pe alții?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Matei 18:1-6; 20:20-28; 19:13-15;
Marcu 9:33-37; 10:13-16; Luca 18:15-17
Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus,
capitolele 48 și 56

O SURPRIZĂ PENTRU CĂPITANUL BATES

Mesagerul special al lui Dumnezeu (9). De Amy Sherrard

Adaptare după *Little Ellen*

După accident, când era încă o fetiță, Ellen Harmon a încercat de multe ori să scrie, dar nu reușea. Mâna ei era prea slăbită să poată ține un instrument de scris, iar scrisul ei era prea urât să-l poată citi cineva.

Atunci când a chemat-o pe Ellen să fie mesagerul Lui special, Isus i-a spus să scrie ce vedea în viziuni, pentru ca oamenii să afle lucrurile importante transmise de Dumnezeu. Când a ascultat această poruncă de la Isus și a ridicat tocul să scrie, mâna ei nu a mai tremurat și a devenit puternică, iar scrisul ei era ușor de citit. După această minune, Ellen a scris multe scrisori, multe cărți și multe articole pentru reviste.

Unul dintre oamenii nerăbdători să o asculte și să citească ce scria Ellen era căpitanul Joseph Bates. El era acum predicator. El știa că toate lucrurile spuse și scrise de Ellen erau în acord cu Biblia. Dorea și să fie sigur că viziunile ei erau de la Isus. Nu voia să fie înșelat.

Într-o zi, căpitanul Bates a venit la o întâlnire unde vorbea Ellen. După ce ea a vorbit, Isus i-a dat o viziune despre niște planete care păreau să fie ca niște stele în noapte. Ele erau foarte frumoase. În timp ce era în viziune, Ellen a vorbit despre ele.

Courtesy: NASA/JPL-Caltech

Căpitanul Bates cunoștea o mulțime de lucruri despre stele, deoarece ele îl ajutaseră să se orienteze când traversa oceanul pe timp de noapte. Când Ellen a început să vorbească despre o bandă cu pete roșii și patru sateliți împrejuru unei planete minunate, căpitanul Bates a devenit curios. El cunoștea numele planetei despre care vorbea Ellen. „Este Jupiter!” a exclamat el.

După aceea, Ellen a început să vorbească despre o altă planetă cu inele minunate și șapte sateliți în jurul ei.

„Acum ea vede planeta Saturn”, a spus căpitanul.

După ce s-a terminat viziunea, căpitanul Bates a vorbit cu Ellen. „Ai studiat vreodată astronomia?” a întrebat el. (Astronomia studiază stelele.)

Ellen s-a gândit un moment și apoi a clătinat din cap. „Nu îmi aduc aminte să fi văzut vreodată o carte de astronomie”, a răspuns ea. Din acea zi, căpitanul Bates a fost sigur că viziunile erau de la Isus. El l-a mulțumit lui Dumnezeu că ne iubește atât de mult încât a trimis un profet să îi ajute pe oameni să se pregătească pentru venirea lui Isus.

Ellen s-a mirat de un lucru în care credea căpitanul Bates. De multă vreme, el ținea Sabatul în ziua a șaptea din săptămână, nu duminica. Cei mai mulți creștini țineau duminica. El a spus că se închină în această zi pentru că așa îi spune Biblia.

Ellen a aflat atunci că multe lucruri pe care le învățase în biserica ei nu erau în Biblie. Acum dorea să afle care este ziua sfântă. Era duminica, așa cum a crezut ea dintotdeauna? Sau era Sabatul, cum credea căpitanul Bates?

Little Folk Visuals

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

SĂRACUL OM BOGAT

Isus dorește să renunțăm la orice ne împiedică să ascultăm de Legea Sa și vrea să-L iubim pe El cel mai mult.

DUMINICĂ

În timp ce Isus binecuvânta copiii și îi ținea pe genunchi, cineva privea această scenă. Știi cine era? Era un tânăr foarte, foarte bogat, care avea o mulțime de bani și o casă frumoasă. El purta haine scumpe, avea un serviciu important și era un conducător al evreilor. Nu îi cunoaștem numele și îi vom spune doar „tânărul bogat”.

Acest tânăr bogat a văzut cât de bun, iubitor și blând era Isus și cât de mult le plăcea copiilor să fie în preajma Lui. Și el a început să-L iubească pe Isus și dorea să fie ucenicul Lui.

Acest tânăr credea că era destul de bun pentru a putea merge în cer. Dar, în timp ce Îl privea pe Isus, și-a dat seama că ceva nu era bine cu inima lui. Duhul Sfânt îi spunea că are nevoie de ceva care îi lipsea și Isus îl putea ajuta.

Poate, se gândea tânărul, dacă Isus mă va binecuvânta, așa cum i-a binecuvântat pe copii, voi avea ce îmi lipsește ca să fiu fericit cu adevărat.

Tânărul bogat era așa de interesat de Isus încât, atunci când Isus a plecat, a alergat după El.

Când l-a ajuns din urmă pe Isus, a îngenuncheat înaintea Lui. Ce a spus el? **Matei 19:16**

S-a bucurat Isus să-l vadă pe acest conducător? Ce crezi, l-a ajutat Isus să afle cum să aibă viața veșnică?

LUNI

Tânărul bogat voia ca Isus să îl binecuvânteze așa cum îi binecuvântase pe copii. Așa că a alergat după Isus. A îngenuncheat la picioarele Sale și l-a zis: „Bunule Învățător, ce bine să fac ca să am viață veșnică?”

Isus s-a bucurat să îl vadă pe acest tânăr. El îl iubea pe tânărul bogat și dorea să îl ajute să aibă pace, bucurie și viață veșnică. Așa că i-a spus bucuros ce trebuia să facă pentru a avea viața veșnică.

Ce a spus Isus? **Matei 19:17, ultima parte**

Este foarte important pentru noi să păzim Cele Zece Porunci?

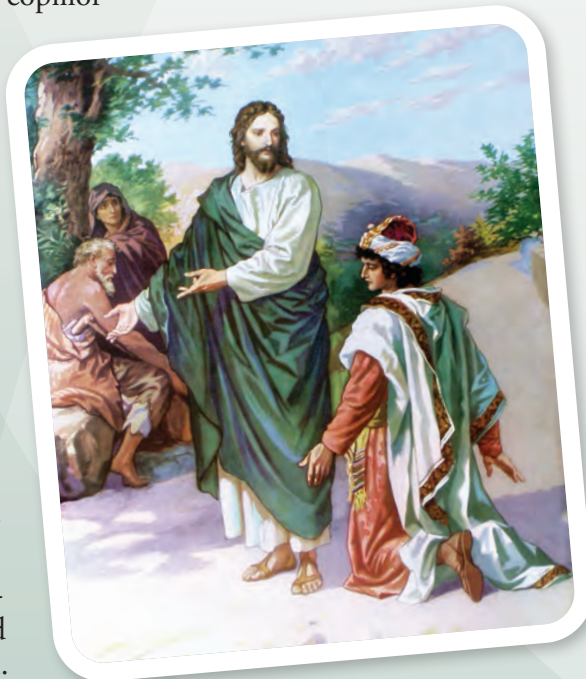
Da. Isus a spus că, pentru a avea viața veșnică în ceruri, omul trebuie să păzească poruncile.

Tânărul a întrebat: „Pe care dintre ele?” Așa că Isus a dat exemplu câteva dintre cele care ne spun cum să îi iubim pe alții. **Versetele 18 și 19**

Tânărul bogat știa Cele Zece Porunci. El credea că le-a păzit dintotdeauna, din copilărie chiar. Totuși își dădea seama că mai avea nevoie de ceva. Oare de ce anume?

„Toate aceste lucruri le-am păzit din tinerețea mea”, i-a spus el lui Isus. „Ce îmi mai lipsește?”

Știi ce îi lipsea tânărului bogat? Vom afla mâine care era acel lucru.

MARTI

Ce i-a spus Isus tânărului bogat să facă, dacă dorea să aibă viață veșnică? El trebuia să păzească Cele Zece Porunci. Tânărul credea că le păzea pe toate și îi lipsea totuși ceva. De aceea L-a întrebat pe Isus: „Ce îmi mai lipsește?”

Tânărul nu știa, dar problema era că el nu păzea cu adevărat Cele Zece Porunci. Primele patru ne spun cum să Îl iubim pe Dumnezeu, iar ultimele șase, cum să-i iubim pe oameni. Tânărul se iubea cel mai mult pe el însuși.

Oh, cât de mult îl iubea Isus pe acest tânăr bogat și dorea să-l ajute să-și vadă lipsa! Isus i-a spus să facă ceva despre care știa că îi va fi foarte greu tânărului bogat să facă. **Matei 19:21**

Să-și vândă el toate lucrurile frumoase și să-și cheltuiască banii ajutând pe alții? Să-și lase serviciul lui important și să-L urmeze pe Isus, care nici nu avea casă? Tânărul nu voia să facă aceste lucruri. El dorea să fie bogat și să-și cumpere cu banii lui lucrurile care îi plăceau.

Dintr-odată tânărul și-a dat seama că nu respecta niciuna din poruncile lui Dumnezeu. Se iubea pe sine mai mult decât pe alții. Își iubea serviciul și banii mai mult decât pe Dumnezeu.

Nu ar fi putut tânărul să-și păstreze și banii, și să aibă și viață veșnică în cer? Nu, pentru că bogățiile sale îl împiedicau să asculte de Legea lui Dumnezeu.

Ce a hotărât tânărul bogat să facă?

MIERCURI

Zâmbetul a pierit de pe fața tânărului bogat, care s-a întristat. El voia viața veșnică, dar îi părea rău că trebuia să-și dea banii altora și să-L urmeze pe Isus. Banii și serviciul erau foarte importante pentru el. De fapt, el iubea aceste lucruri atât de mult încât ele îl împiedicau să-L iubească pe Dumnezeu.

Tânărul bogat trebuia să aleagă, nu-i așa? Isus Se uita la fața tânărului în timp ce îi vorbea. Oh, cât de mult ar fi dorit Isus ca el să aleagă să-L urmeze!

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Ce a hotărât tânărul bogat să facă? **Matei 19:22**

Dacă ar fi ales să-L urmeze pe Isus, tânărul ar fi avut pace, bucurie, dragoste, iertare de păcate, viață veșnică și adevărata fericire. Ar fi fost în fiecare zi cu Isus și ar fi ascultat cuvintele Sale. Și Isus l-ar fi ajutat să fie pregătit să meargă în cer.

El a plecat de la Isus alegând să rămână cu banii și serviciul lui. A făcut el o alegere înțeleaptă? Nu, nu prea. El a făcut o alegere greșită. Iubirea de bani i-a adus confuzie în mințe, nu-i așa?

Iubirea de bani și de lucruri ne face fericiți sau triști? **1 Timotei 6:9,10**

JOI

Ce trist era Isus privindu-l pe tânărul bogat că pleacă! Acesta își dorea banii și serviciul mai mult decât să-L urmeze pe Isus. Și toată viața lui tânărul nu și-a mai schimbat alegerea. Ce greșală cumplită a făcut!

Întorcându-Se cu tristețe către ucenici, Isus a spus: „Cât de greu este pentru cei bogați să intre în Împărăția lui Dumnezeu!”

Ucenicii au rămas foarte mirați. Ei știau că Dumnezeu îi iubește pe bogați mai mult decât pe săraci. Ei erau siguri că pentru bogați ar fi fost mai ușor să intre în ceruri.

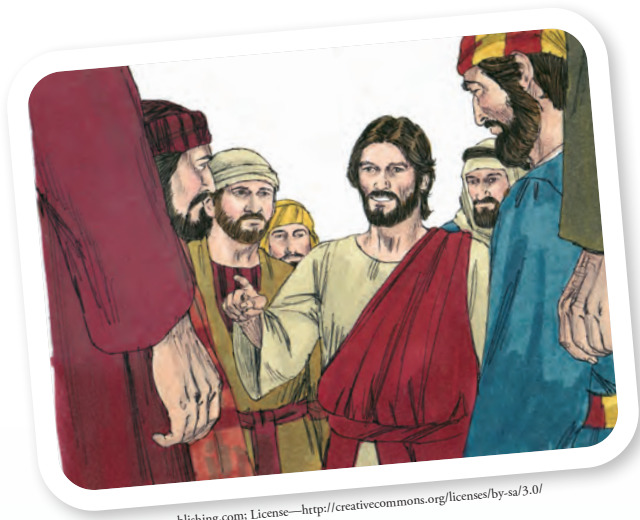
Ce a spus Isus după aceea? **Marcu 10:24**

Acum ucenicii erau și mai mirați, deoarece Isus vorbea și despre ei. Ei credeau că banii îi ajută pe oameni să meargă în cer. Chiar dacă nu erau bogați și puternici, ei și-ar fi dorit să fie.

„Atunci cine poate fi mântuit?” au întrebat ei.

Ce le-a răspuns Isus? **Versetul 27**

Isus dorea ca ucenicii să știe că banii și puterea nu ajută niciodată pe nimeni să meargă în cer.

© sweeppublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Numai Isus poate să-i salveze pe oameni din păcat. Viața veșnică este un dar pe care Isus dorește să-l dea și bogaților, și săracilor la fel, întrucât El îi iubește pe toți.

VINERI

Povestirea noastră biblică din această săptămână este foarte tristă, nu-i așa? Ce greșală cumplită a făcut tânărul bogat atunci când a preferat să iubească banii și lucrurile, în loc să-L iubească pe Isus!

Acum să ne gândim la noi! Și noi trebuie să Îl iubim pe Isus mai mult decât banii și lucrurile frumoase pe care le cumpărăm cu bani.

Isus a renunțat la casa Lui foarte frumoasă din ceruri și a devenit sărac când a venit în lumea noastră să ne salveze din păcat.

2 Corinteni 8:9

Ce ne cere Isus să facem pentru El? **Luca 9:23**

A renunța înseamnă a spune „Nu!”. Cum poți renunța la ce îți place, ca să poți să-L urmezi pe Isus? Iubindu-L pe Dumnezeu mai mult decât orice și ajutându-i cu bucurie pe cei din jur. Iată două idei la care să te gândești!

Atunci când cineva vrea să-ți cumpere haine noi, o jucărie sau niște dulciuri pe care ți le dorești, dar de care nu ai nevoie, cum poți să renunți la propriile tale dorințe? Poți spune politicos: „Nu, mulțumesc! Dar aș vrea să dau acești bani ca să fie cumpărate Biblii pentru alți copii.”

Când mama este obosită și are o mulțime de lucruri de făcut, cum ai putea să renunți la propriile tale dorințe? Ai putea să lași deoparte jucăriile și să întrebi: „Cum să te ajut, mami?”

Isus a vrut să vină în lumea noastră deoarece ne-a iubit foarte mult. Dacă noi Îl iubim cu adevărat mai mult decât orice, am putea spune cu bucurie „Nu!” la tot ce ne place să facem și „Da!” la tot ce ne spune El să facem?

TEXT DE MEMORAT

„Dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-Mă.”

(Matei 19:21)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, sunt trist pentru că tânărul bogat a ales banii în locul lui Isus. Nu vreau să fiu ca el. Vreau să-L iubesc pe Isus. Te rog să mă ajuți să spun „Nu!” la ce vreau să fac și „Da!” la ceea ce vrei Tu să faci! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Tânărul bogat a descoperit că își iubea banii și lucrurile mai mult decât Îl iubea pe Dumnezeu și pe ceilalți oameni. Erau aceștia idoli lui? Îl făceau ei fericit?

Tu iubești ceva mai mult decât Îl iubești pe Isus? Vrei să-L iubești pe Isus mai mult decât orice?

Banii și lucrurile frumoase îi fac fericiți pe oamenii mari? Îi fac ele fericiți pe copii? Cine te face fericit?

Cum poți să spui „Nu!” la ce îți place să faci și „Da!” la ceea ce vrea Isus să faci? Dă câteva exemple.

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Matei 19:16-30; Marcu 10:17-31;

Luca 18:18-30

Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, capitolul 57

Parabolele Domnului Hristos, capitolul 28

O MARE SURPRIZĂ

Mesagerul special al lui Dumnezeu (10). De Amy Sherrard

Oamenii care credeau că Isus vine curând făceau parte din diferite biserici. În timp ce studiau Biblia, ei au ajuns să înțeleagă că unele lucruri pe care le știau nu se aflau în Biblie. Cei mai mulți creștini nu studiază Biblia singuri, cu mintea lor, ci cred tot ce le spun pastorii.

Când era doar o fetiță, Ellen a fost surprinsă să afle că mama ei s-a răzgândit cu privire la un lucru pe care îl crezuse toată viața.

— Tu crezi cu adevărat că oamenii buni nu merg în cer atunci când mor? a întrebat Ellen.

— Biblia ne învață că, atunci când mor, oamenii nu merg nici în rai, nici în iad, i-a răspuns mama lui Ellen. Ei așteaptă în morminte până când Isus îi va trezi. Biblia spune că morții dorm

Atunci când a studiat Biblia, Ellen a descoperit că mama ei avea dreptate.

Cam pe vremea când s-a căsătorit cu un pastor pe nume James White, Ellen a auzit de căpitanul Bates care păzea ca zi sfântă sâmbăta. Dar cei mai mulți oameni țineau duminica, prima zi a săptămânii. Care era adevăratul Sabat al lui Dumnezeu?

James și Ellen White doreau să afle acest lucru și au studiat împreună Biblia. Ei au citit și cartea căpitanului Bates, care arăta că ziua a șaptea este ziua specială de închinare și odihnă a lui Dumnezeu. Era ziua pe care Dumnezeu le-a dat-o lui Adam și Evei ca Sabat. Isus, Exemplul nostru, a ținut Sabatul în ziua a șaptea, adică sâmbăta. La fel au făcut apostolii și adevărații creștinoși.

După ce s-au rugat și au studiat, soții White s-au hotărât să păzească porunca a patra, așa cum a fost scrisă de Isus. Și au păzit-o.

La puțin timp după aceasta, Ellen White a primit o viziune de la Isus în care a văzut templul minunat din cer și i s-a permis să intre în Sfânta Sfintelor, unde Se afla Isus. Ea a văzut chivotul de aur în care se aflau Cele Zece Porunci scrise de degetul lui Isus. Primele erau pe o tablă de piatră și ultimele șase, pe o altă tablă de piatră. O lumină strălucea în jurul tablei cu cele patru porunci și în mod deosebit în jurul poruncii a patra.

„Porunca a patra ne spune cine este Creatorul”, i-a spus îngerul lui Ellen.

Isus i-a arătat lui Ellen White că Satana urăște toate poruncile, dar cel mai mult urăște porunca a patra. El face tot ce îi stă în putere să-i facă pe oameni să creadă că Sabatul a fost schimbat, dar Biblia arată că Isus niciodată nu a schimbat Sabatul. Cei care sunt gata și Îl așteaptă pe Isus să vină vor păzi toate poruncile, inclusiv porunca a patra. (Vezi Apocalipsa 14:12.)

James și Ellen White erau bucuroși să știe care era adevăratul Sabat și s-au hotărât să facă tot ce puteau ca să le spună și altora acest lucru.

I
Eu sunt Domnul Dumnezeu tău,
care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.
Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

II
Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a
lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ
sau în apele mari de jos decât pământului. Să nu
te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu,
Domnul Dumnezeu tău, sunt un Dumnezeu gelos,
care pedepsește nelegiuirea părinților în copii până
la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă
urăsc și Mă îndur până la al mililea neam de cei ce
Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

III
Să nu îei în deșert Numele Domnului Dumnezeului
tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va
lua în deșert Numele Lui.

IV
Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.
Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua
a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului
Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea,
nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici
roaba ta, nici vită ta, nici străluc care este în

casă ta. Căci în șase zile a făcut
Domnul cerurile, pământul și marea și
tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit,
de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă
și a sfințit-o.

V
Cinștește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru că să
ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul
Dumnezeul tău.

VI
Să nu uciuci.

VII
Să nu procurvești.

VIII
Să nu furți.

IX
Să nu mărturisești strâmă împotriva
apropielui tău.

X
Să nu porțesti casa apropielui tău: să nu porțesti
nevesta apropielui tău, nici robul lui, nici roaba lui,
nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru
care este al apropielui tău.

CELE ZECE PORUNCI

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DOI BOGAȚI FAC O ALEGERE

Există două feluri de bogății: Isus sau banii și obiectele. Fiecare om alege să iubească ori banii, ori pe Isus. Noi să-L alegem pe Isus!

DUMINICĂ

În cetatea Ierihon locuia un om pe nume Zacheu. Serviciul lui Zacheu era să strângă taxele pentru romani. El era șeful peste mulți alți vameși din această cetate.

Avea Zacheu mulți bani? **Luca 19:2** Mulți alți vameși erau și ei bogați. Ei purtau haine scumpe și aveau case mari. Știi de ce? Deoarece luau, de obicei, prea mulți bani de la oameni. Dacă taxa romană era de două monede, ei îi făceau pe oameni să plătească trei sau mai multe monede. Apoi dădeau două monede romanilor și păstrau restul pentru ei. Acest lucru era rău, pentru că era furt. Nu e de mirare că oamenilor nu le plăcea acest lucru. De fapt, cei mai mulți evrei îi urau pe vameși. Ziceau că sunt cei mai răi păcătoși.

Era aproape de Paște și Isus Se îndrepta spre Ierusalim cu ucenicii Lui și cu o mare mulțime de oameni. Ca să ajungă la Ierusalim, Isus trebuia să treacă prin mijlocul cetății Ierihon, unde locuia Zacheu.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Când Isus și ucenicii Săi au intrat în Ierihon, oamenii au început repede să strige vestea: „Vine Isus în Ierihon!” Mulți se grăbeau să-L vadă pe Isus și străzile s-au umplut repede de oameni.

Când a auzit acest lucru, Zacheu a devenit interesat. Oh, cât de mult își dorea să-L vadă pe Isus! Știi de ce? Vom afla mâine.

LUNI

Isus trecea prin Ierihon, o cetate unde locuiau mulți vameși, soldați romani și preoți. Dar cine dorea cel mai mult să-L vadă pe Isus? Zacheu, un vameș.

Zacheu auzise despre Isus. Auzise chiar și despre Ioan Botezătorul, care le spunea oamenilor că va veni Isus. Ce le spunea Ioan vameșilor să facă? **Luca 3:12,13**

Ceea ce spunea Ioan l-a ajutat pe Zacheu să înțeleagă că era un păcătos. Nu era corect ca el să ia mai mulți bani. Apoi a auzit că Isus l-a ales pe Matei, un vameș, să fie ucenicul Său. Zacheu a început să se gândească să se schimbe și el. Dumnezeu l-ar fi ajutat cu drag să devină cinstit.

Imediat, Zacheu s-a schimbat. Nu mai lua bani în plus și dădea înapoi banii pe care îi luase în plus.

Sigur că Zacheu era entuziasmat când a auzit că Isus avea să treacă prin Ierihon. A coborât repede în stradă și a mers spre locul unde se îngrămădeau oamenii în jurul lui Isus.

Dar era o problemă. Zacheu nu-L putea vedea pe Isus. De ce? **Luca 19:3**

Repede, Zacheu a alergat înaintea mulțimii. Acolo se afla un pom mare, cu ramuri care se întindeau peste strada pe unde avea să treacă Isus. S-a cățărat pe una din ramuri și a așteptat.

Oare L-ar putea vedea pe Isus?

MARTI

Unde s-a urcat Zacheu ca să-l vadă pe Isus când vine? Într-un pom. Și spera să-L vadă pe Isus cu ochii lui.

Marea mulțime de oameni se apropia încet, încet. Nerăbdător, Zacheu privea oamenii care treceau pe sub el. Care era Isus? În cele din urmă, Zacheu L-a văzut pe Isus în mulțime.

Zacheu nu se aștepta să poată vorbi cu Isus. Mulțimea era prea zgomotoasă și, apoi, el era un vameș. Știa Isus că Zacheu dorea să vorbească cu El? Sigur că da.

Deodată, când a ajuns sub pomul unde era Zacheu, Isus S-a oprit și a privit în sus – chiar la Zacheu. Lui Zacheu nu-i venea să creadă. Isus Îl privea. Apoi ce a spus Isus? **Luca 19:5**

De unde îi știa Isus numele? Chiar voia Isus să intre în casa lui? Ce minunat! Entuziasmat și fericit, Zacheu a coborât din pom și L-a condus pe Isus, Salvatorul lumii, spre casa lui.

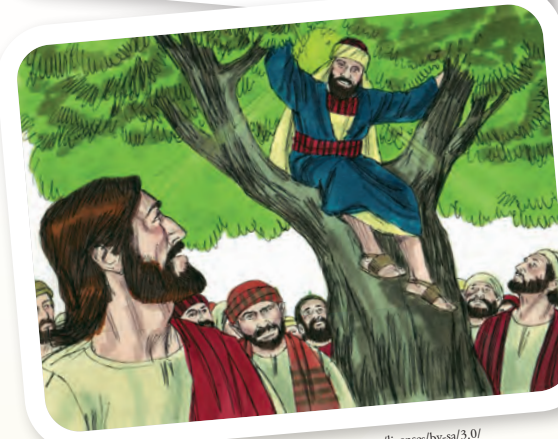
Dar nu toți din mulțime se bucurau. „A intrat în casa unui om care este un păcătos”, s-au plâns învățătorii.

Da, era adevărat. Dar Isus a venit în lumea noastră să-i salveze exact pe păcătoși și știa că Zacheu caută ajutorul Lui.

Știe Isus numele tău? Știe cum să te ajute? Vrei să te ajute?

MIERCURI

Bogatul Zacheu, care era vameș, Îl aștepta pe Isus într-un pom lângă drum, ca să-L poată vedea pe Isus când trece. Apoi, spre surprinderea lui Zacheu, Isus S-a oprit să vorbească cu el. Isus i-a spus lui Zacheu că vrea să intre în casa lui chiar în ziua aceea.

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

În timp ce Îl conducea pe Isus acasă la el, Zacheu nici nu știa ce să-I spună. El știa că Îl iubește pe Isus, deoarece fusese atât de bun cu el. Deodată, în fața mulțimii, Zacheu și-a mărturisit păcatele înaintea lui Isus. Ce a spus Zacheu?

Luca 19:8

Isus îl iubea pe Zacheu și era bucuros să-l ierte. „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta”, a spus El.

Zacheu I-a primit pe Isus în casa lui și toată familia lui a fost binecuvântată. Zacheu și familia lui nu mai avuseseră voie să intre în sinagogă să se închine lui Dumnezeu, pentru că învățătorii și poporul credeau că ei sunt prea păcătoși. Dar acum Isus era musafir în casa lor și ei Îl ascultau explicându-le Biblia și explicându-le despre dragostea lui Dumnezeu și cum să trăiască.

Ce fericiți erau Zacheu și familia lui împreună cu Isus! Aceasta a fost o zi deosebită pe care ei nu aveau să o uite niciodată.

Isus vrea să fie și cu noi. **Apocalipsa 3:20** Cum să-L primim pe Isus în casa și în inima noastră?

JOI

Intr-o altă zi, Isus îi învăța pe ucenicii Săi și mulți oameni s-au adunat să-L asculte. Cuvintele lui Isus aveau autoritate, deoarece erau adevărate. Duhul Sfânt le folosea să-i ajute pe oameni să nu mai păcătuiască și, în schimb, să-L iubească pe Dumnezeu.

Dar, din nefericire, pe mulți oameni nu îi interesa să fie iertați de păcate și să asculte de Dumnezeu. Ei voiau doar ca Isus să Se folosească de cuvintele Lui puternice, pentru a le da lucrurile pe care ei și le doreau în mod egoist.

Unul dintre ascultătorii din acea zi avea o ceartă cu fratele lui. Când

murise tatăl lor, își împărțiseră între ei lucrurile rămase. Acest om credea că fratele lui luase mai mult decât i se cuvenea. Apoi i-a trecut prin minte că, dacă Isus i-ar spune fratelui său să îi dea o parte din lucruri, fratele lui L-ar fi ascultat pe Isus. Așa că ascultătorul L-a întrerupt pe Isus, strigând: „Învățătorule, spune fratelui meu să împartă moștenirea cu mine.”

Isus știa care dintre frați are dreptate, dar mai știa și că se certau pentru că amândoi erau egoiști și lacomi. Așa că Isus nu le-a spus ce să facă. El nu venise să împartă corect bani și alte lucruri.

Atunci Isus i-a avertizat pe oameni cu privire la pericolul lăcomiei. Ce a spus Isus? **Luca 12:15**

Care este cea mai mare nevoie a noastră? Avem nevoie de mai multe lucruri sau de o inimă nouă și neegoistă? Pe care dintre ele ar vrea Isus să ni le dea?

VINERI

Isus a vrut să-i arate acelui om egoist și altora cât de greșite sunt egoismul și lăcomia. Așa că a povestit despre un bogat egoist.

Acest om bogat a semănat o mulțime de semințe în ogoarele sale. Dumnezeu a trimis ploaie să ude semințele, a făcut soarele să strălucească și să facă plantele să crească. Ele au crescut frumos, iar după ce a adunat recolta, bogatul avea hrană pentru mulți ani. Nu mai avea loc unde să pună recolta în plus.

Știi de ce i-a dat Dumnezeu atât de multă recoltă în plus acestui om? Pentru că erau mulți săraci și flămânzi care locuiau în jurul lui și aveau nevoie de mâncare.

Dacă el le-ar fi dat să mănânce, i-ar fi ajutat pe ei, iar el ar fi învățat să nu mai fie egoist. Bogatul îi cunoștea pe acești oameni flămânzi, dar ce s-a hotărât el să facă?

Luca 12:18,19

Acest bogat a făcut o alegere greșită. În loc să se gândească doar la el însuși, ar fi trebuit să se gândească întâi la Dumnezeu, care îl iubea și l-a binecuvântat atât de mult. Ar fi trebuit să se gândească și cum să îi

ajute pe alții. Ce i-a spus Dumnezeu acestui om? **Versetul 20**

Chiar în noaptea aceea, omul a murit. L-au ajutat cu ceva banii sau recolta aceea multă? Nu. Acestea erau ale altora.

A binecuvântat Dumnezeu familia ta cu mai mult decât aveți nevoie? De ce? Cu cine trebuie să împărțiți ce aveți în plus?

TEXT DE MEMORAT

„Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

(Luca 19:10)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, îți mulțumesc pentru povestirea despre Zacheu. Vreau să Te iubesc și să fac ce este bine ca Zacheu. Te rog să mă ajuți să-mi împart lucrurile cu bucurie. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Cum a ajuns Zacheu atât de bogat?

Dorea Zacheu să-L vadă pe Isus? Unde s-a suit Zacheu să-L vadă pe Isus? Dorea Isus să-l vadă pe Zacheu?

I-a părut rău lui Zacheu pentru că furase bani? Dacă îți pare rău cu adevărat pentru ceva greșit, cum vor afla alții acest lucru?

Ești fericit când îți dorești ceva ce are alt copil? Ne poate Isus face fericiți cu ceea ce avem deja?

Este fericit Isus când noi ne împărțim lucrurile cu alții? Suntem noi fericiți atunci?

E adevărat că, dacă avem mai multe lucruri, suntem mai fericiți?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Luca 19:1-10; 12:13-21

Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, capitolul 61; Parabolele Domnului Hristos, capitolul 20

CÂND CALUL ÎȘI ÎNCLINĂ CAPUL

Mesagerul special al lui Dumnezeu (11). De Amy Sherrard

Căpitanul Bates s-a bucurat că soții White au început să păzească Sabatul în ziua a șaptea. Adeseori călătoreau împreună să viziteze biserici și să predice.

Într-o zi, călătoreau cu o căruță trasă de un cal tânăr foarte greu de stăpânit. Domnul White trebuia să țină hățurile foarte strâns, iar, dacă încercau să-l atingă pe spate, calul începea să lovească cu picioarele și să o rupă la fugă. Omorâse doi oameni care încercaseră să îl strunească. Nu e de mirare că James White era foarte atent.

Deodată, în timp ce erau pe drum, Ellen White a strigat: „Glorie!” Soțul ei și căpitanul Bates știau că Isus îi dădea o viziune. Dintr-odată, calul s-a oprit și a început să-și aplece capul. Ellen a coborât din căruță și a pus mâna pe cal.

— Calul acesta o va răni mortal, a strigat căpitanul Bates.

Dar calul nu a mai dat cu piciorul. Stătea liniștit cu capul plecat, în timp ce Ellen White se plimba în susul și în josul drumului. Ea asculta ce îi spunea Isus.

— Am să încerc să văd dacă s-a liniștit calul într-adevăr, a spus domnul White, apoi a atins ușor calul cu un bici.

Cum calul nu se mișca din loc, l-a lovit mai tare. Dar calul stătea pe loc. Înainte de a urca în căruță, Ellen White a pus din nou mâna pe cal, dar el stătea nemișcat și avea capul plecat.

Când Ellen s-a așezat pe banchetă, viziunea s-a încheiat. În clipa următoare, calul a pornit la trap fără ca domnul White să-i spună un cuvânt. Și a devenit din nou la fel de năvălaș ca înainte.

Și-au dat seama cu toții că îngerii care închiseseră gura leilor pentru Daniel au făcut același lucru și calului în timp ce Isus îi dădea o viziune profetesei Sale.

Mulți ani după aceea, soții White au călătorit din loc în loc. Uneori erau obosiți, dar ei predicau oamenilor pretutindeni.

Doamna White iubea copiii și copiii o iubeau pe ea. Aceștia erau totdeauna bucuroși când ea venea la biserica lor sau când îi vizita acasă. Cât de mult se bucurau să o asculte povestind de minunatele ei viziuni!

Copiilor le plăcea cel mai mult să o asculte povestind despre cer și cum va fi lumea noastră atunci când Isus o va înnoi. Ei știau că se vor bucura să se joace cu tot felul de animale și toate aveau să fie blânde și liniștite. Ei doreau să vadă și să simtă mirosul florilor minunate care nu se vor vesteji niciodată și să guste hrana gustoasă de acolo.

Copiii știau că vor putea vorbi cu oameni despre care au învățat în lecțiile biblice. Și, mai presus de toate, Îl vom vedea cu toții pe Isus și vom vorbi cu El.

Chiar și numai gândindu-se ce minunat va fi, copiii erau îndemnați să se pregătească să fie cu Isus când El va reveni. Nu-i așa că acest lucru ne face și pe noi să fim gata să mergem în cer cu Isus atunci când va reveni? Să-L rugăm pe Isus în fiecare zi să ne ajute să fim pregătiți întotdeauna.

Little Folk Visuals

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

LUCRĂTORII DIN VIE

Viața veșnică este darul lui Dumnezeu pentru noi. Noi nu îl putem niciodată câștiga prin eforturi proprii. Dumnezeu vrea să fim lucrători doritori și vioiși deoarece Îl iubim pe El.

DUMINICĂ

Stii cum arată o vie? Via este un câmp unde oamenii cultivă vița-de-vie. Cresc strugurii în pomi? Nu, ei cresc în vie.

Pomii și multe alte plante cresc înalte pentru că au ramuri puternice. Dar vița-de-vie are ramurile slabe. Ele trebuie să se prindă de ceva, cum ar fi un zid, un pom sau niște sârme pentru a se putea ridica de la pământ.

Proprietarii de vie nu doresc ca vița-de-vie să stea pe pământ și întind sârme în apropierea viței-de-vie. Cor-

zile se prind de firele de sârmă cu ajutorul unor mici cârlige, numite cârcei, care se înfășoară în jurul sârmei și al parilor și țin via în siguranță. Apoi ciorchinii de struguri care cresc atârnă de pe firele de sârmă.

Ce minunați sunt!

Ne place să mâncăm struguri și să bem must, nu-i așa? Dar ce trebuie să facă proprietarul viei înainte ca oamenii să poată mânca struguri și să aibă must? El trebuie să taie mlădițele viței-de-vie. Este mult de muncă și vierul are nevoie de lucrători să-l ajute atunci când recolta de struguri este gata de cules.

Odată, Isus a spus o povestire despre un om care avea o vie. Când a venit vremea să culegă strugurii, nu a putut să facă singur această lucrare. Pe cine a chemat să-l ajute? **Matei 20:1**

LUNI

Când Isus a fost pe pământ, cu multă vreme în urmă, oamenilor le plăcea să mănânce struguri și să bea suc de struguri, adică must, la fel ca și nouă astăzi. Mulți oameni cultivau vița-de-vie pe terenurile

lor, așa că oamenii știaau despre ce vorbea Isus când a spus povestirea despre gospodarul care avea mulți struguri copti în via sa.

El avea nevoie de lucrători să-l ajute să culeagă strugurii repede, ca să nu se strice. Așa că dimineața devreme a mers în piața unde oamenii așteptau să-i cheme cineva la lucru.

Proprietarul viei s-a bucurat să găsească câțiva oameni așteptând. Când i-a întrebat dacă doreau să muncească pentru el în ziua aceea, ei au spus „Da”. Voiau să muncească deoarece aveau nevoie de bani să cumpere mâncare pentru familiile lor.

Câți bani a spus proprietarul viei că le va da pentru toată ziua de muncă în via sa? **Matei 20:2** Oamenii au fost de acord că un leu era o plată corectă, așa că au mers să lucreze în via lui.

Mai târziu, el a mers din nou în piață. Ce a făcut el acolo? **Versetele 3 și 4**

A spus gospodarul cu cât îi va plăti pe acești oameni? Nu. Dar oamenii s-au bucurat că pot să lucreze și erau convinși că stăpânul viei îi va plăti cinstit. Așa că au mers și aceștia în vie ca să lucreze.

MARTI

Două grupuri de oameni lucrau acum în via gospodarului.

Când a început primul grup să lucreze? Dis-dimineață. Cu cât a promis proprietarul că îl va plăti pe fiecare muncitor pentru toată ziua de muncă? Cu un leu pe zi.

Mai târziu, el a angajat și alți oameni să lucreze pentru el, dar nu le-a spus cu cât îi va plăti. Doar le-a promis că le va da ce este drept. Oamenii nu au întrebat: „Câți bani vom primi?” Ei au mers să muncească fericiți că stăpânul viei îi lasă să lucreze în via lui.

Pe la prânz, el a mers din nou în piață. A găsit din nou oameni care nu aveau ce face. I-a angajat și pe aceștia și le-a promis că îi va plăti corect. Și aceștia au mers fericiți la muncă.

Au mai trecut trei ore. Era după-masă când vierul s-a întors să vadă dacă mai erau oameni care să aștepte să muncească. Așa că i-a angajat și pe aceștia și le-a promis că îi va plăti corect.

Pe când au început aceștia din urmă să lucreze, primul grup lucra deja de nouă ore bune, iar partea cea mai fierbinte a zilei trecuse.

Ziua era aproape pe sfârșite. Mai era doar o oră de muncă. Ce s-a întâmplat apoi? **Matei 20:6,7**

MIERCURI

Proprietarul viei a angajat mulți oameni să lucreze în via sa. De mai multe ori în timpul zilei a găsit oameni care aveau nevoie să muncească. Deși mai era doar o oră de muncă, el a găsit niște oameni cărora le-a spus să lucreze și ei în via sa și o să-i plătească în mod cinstit. Foarte fericiți, au făcut ce li s-a spus.

Curând, lungă zi fierbinte de muncă s-a încheiat. A venit seara și a sosit vremea să fie plătiți muncitorii. Proprietarul viei i-a spus casierului să le dea oamenilor banii să poată pleca acasă. Care dintre muncitori trebuiau plătiți primii? **Matei 20:8**

Așa că aceia care au muncit doar o oră au venit și au întins mâna să primească bani. Cât a primit fiecare dintre ei? **Versetul 9**

Ce surpriză plăcută! Ei au muncit doar o oră și proprietarul i-a plătit pentru toată ziua de muncă. Ce generos era!

Sigur că erau foarte fericiți. Apoi casierul a chemat pe alți oameni. Nici aceștia nu munciseră toată ziua. Când au întins mâna, fiecare a primit câte un leu.

I-a plătit gospodarul pentru cât munciseră? Sau i-a plătit pentru că el era bun și dorea să facă ceva frumos pentru ei?

JOI

Era sfârșitul unei zile de muncă lungi și călduroase, iar stăpânul viei își plătea lucrătorii. Fiecare din oamenii care nu munciseră toată ziua – chiar și cei care au muncit doar o oră – au fost plătiți cu câte un leu.

Când au văzut ce făcea stăpânul viei, cei care lucraseră toată ziua erau siguri că pentru munca lor vor primi o mulțime de bani, mai mult decât un leu. Dar, când și-au întins mâna pentru plată, câți bani a primit fiecare? **Matei 20:10**

Oamenii au început să fie nemulțumiți. Ce au spus ei? **Versetul 12**

Ce le-a spus proprietarul viei? **Versetele 13 la 15**

Și-a respectat el promisiunea să-i plătească cu câte un leu? Da. Atunci de ce erau oamenii nemulțumiți? Care era plângerea lor?

Acești oameni erau invidioși. Ei se gândeau că, fiindcă au muncit mai mult, trebuiau să primească bani mai mulți. Ei voiau ca proprietarul viei să-i plătească mai mult decât pe cei care munciseră mai puțin.

La cine se gândeau acești oameni? Se gândeau la bunătatea stăpânului viei? Nu. La ceilalți muncitori? Nu. Ei se gândeau numai la ei înșiși. Ei nu erau mulțumiți că vierul le oferise un loc de muncă. De fapt, ei nu se gândeau la vier sau la afacerile sale. Ei se gândeau doar să primească niște bani la sfârșitul zilei.

Egoismul și invidia i-au făcut să se comporte cu mânie și nemulțumire. Îi provoacă egoismul și invidia pe oameni să facă și să spună lucruri rele?

VINERI

Isus le-a spus ucenicilor o povestire despre un proprietar de vie și oamenii pe care i-a angajat să lucreze în via sa. Știi de ce a spus Isus această povestire? Deoarece El dorea să-i învețe câteva lecții importante.

Proprietarul de vie ne ajută să înțelegem cum este Dumnezeu. El este bun, amabil și generos. El dorește ca noi să manifestăm iertare și bunătate și să avem viață veșnică. Iar acestea sunt lucruri pe care noi nu le putem obține niciodată, oricât de mult am munci, și nu le putem plăti nici cu o mulțime de bani. Așa că Dumnezeu oferă bucurios aceste lucruri tuturor ca un dar fără plată. **Romani 6:23**

Muncitorii nemulțumiți ne ajută să înțelegem cum să nu fim noi. Noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu nu doar pentru a obține o răsplată și a fi cu El în cer într-o zi. Acesta ar fi un motiv egoist, nu-i așa?

Muncitorii care au venit mai târziu ne ajută să înțelegem cum trebuie să fim și noi. Ei l-au

îndrăgit pe vier și au muncit cu drag pentru că a fost așa de bun cu ei. De ce Îl iubim noi pe Dumnezeu? **1 Ioan 4:19**

Dumnezeu vrea să lucrăm pentru El deoarece Îl iubim. Dacă și tu Îl iubești pe Dumnezeu, cum vei lucra pentru El? Vei fi un ajutor plin de bucurie? Vei fi neegoist, amabil și iertător? Vei fi bucurios ori de câte ori este ceva pe care să-l faci pentru Isus și pentru părinți? Da.

Curând, într-o zi, Dumnezeu le va ura bun venit în ceruri tuturor băieților și fetelor care au lucrat pentru El, deoarece L-au iubit pe El și pe părinții lor. Vrei să fii și tu unul dintre ei?

TEXT DE MEMORAT

„Căci prin har ați fost mântuiți,
prin credință.”

(Efeseni 2:8)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, îți mulțumesc pentru povestirea lui Isus despre lucrătorii din vie. Îți mulțumesc că îmi dai ceva de făcut în fiecare zi. Ajută-mă să lucrez cu bucurie și să-mi fac bine partea ca părinții mei și cu Tine să zâmbiți! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

Ce este mai important – să-ți faci lucrul bine sau să primești o răsplată pentru el?

Îți place să o vezi pe mama zâmbind când îți faci lucrul bine? Cine mai zâmbeste?

Îți place să ai un lucru de făcut acasă?

Dacă îți iubești părinții, ai vrea să îi ajuți prin casă? Cum îi poți ajuta?

Sunt importante lucrurile mici? Ce se întâmplă dacă nu te vede nimeni ce faci? Contează? Îți faci curat în cameră înainte să-ți spună mama să faci?

Ne lasă Dumnezeu să intrăm în ceruri pentru că am lucrat din greu pentru El? Ce spune textul tău de memorat?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Matei 19:23-30; 20:1-16

Parabolele Domnului Hristos,
capitolul 28

© Darrel Tank

CINE A SCOS ȘURUBUL?

Mesagerul special al lui Dumnezeu (12). De Amy Sherrard

Nu știți de ce sunt așa de neliniștit din cauza plecării noastre din această seară! i-a spus domnul White soției, în timp ce se plimba înapoi și încolo cu fața cuprinsă de îngrijorare. Nu aș vrea să plecăm, dar trebuie să fim în Wisconsin pentru întâlnirea importantă pe care am fixat-o.

James și Ellen White participau la o serie de întâlniri și stăteau la cineva aproape de gară. Era timpul să plece pentru a fi prezenți la următoarea întâlnire. Înainte să plece la tren, au îngenunchat cu toții și s-au rugat ca Isus să le dea soților White o călătorie în siguranță.

— Sunt sigur că Dumnezeu ne va purta de grijă, a spus domnul White când s-au ridicat de la rugăciune.

Cineva i-a ajutat pe soții White să-și facă lucrurile la tren și s-a asigurat că au primit locuri confortabile în ceea ce se cheama „vagon de dormit”.

Dar Ellen White nu era deloc liniștită în acel vagon de dormit.

— James, eu nu pot sta în acest vagon, trebuie să plec de aici, a spus Ellen White în timp ce se ridicau de pe locurile lor.

Așa că au trecut în vagonul din spatele acestuia și au găsit locuri libere. De obicei, Ellen White își scotea boneta și-și punea sus toate lucrurile personale imediat ce pornea trenul. Dar de această dată nu și-a scos niciun lucru și și-a lăsat boneta pe cap.

— Nu mă simt bine în acest tren, i-a spus ea soțului ei.

Curând, trenul s-a pus în mișcare. Dar dintr-odată s-a auzit un zgomot puternic. Apoi s-a auzit zgomotul unei prăbușiri și au auzit strigătele și țipetele oamenilor după ajutor.

Când au privit afară, soților White nu le venea să creadă ce vedeau. Locomotiva era aruncată de pe șine și răsturnată. Vagonul de bagaje, unde se afla cufărul plin cu cărți al domnului White, era pe roți alături de șine. Alte vagoane erau zdrobite și căzute. Vagonul de dormit în care stătuseră inițial soții White era zdrobit. Dar vagonul în care se aflau în momentul accidentului nu avea nicio problemă.

Domnul White și-a luat repede soția în brațe și a trecut-o printr-o mlaștină și printr-un pârau, până

la un loc sigur. Apoi el a închiriat un cal și o trăsură și curând bătea la ușa gazdei de unde pleaseră cu puțin timp mai devreme. După ce au povestit cele întâmplate, cu toți I-au mulțumit lui Isus pentru că le purtase de grijă.

Little Folk Visuals

Când a venit, a doua zi dimineața, să vadă locul accidentului, domnul White a aflat că un bou se culcase pe șine și acesta produsese accidentul.

Domnul White a fost surprins că vagonul în care călătoriseră el și soția lui era despărțit de restul trenului. Legătura dintre vagoane nu era ruptă, iar cuiul și lanțul se aflau pe calea ferată, lângă vagonul de dormit distrus, în care fuseseră mai întâi. Părea că cineva scosese șurubul și îl pusese acolo după ce separase vagonul de restul trenului. Când frânarul a spus că el nu l-a atins, domnul White a înțeles că un înger trebuie să fi dezlegat vagonul lor de celelalte. Și I-a mulțumit lui Isus.

Până seara, vagoanele au fost luate și trenurile au început să circule normal. Soții White se aflau din nou la drum. Viețile lor au fost apărute, cărțile lor se aflau în siguranță și ei știau că Isus le poartă de grijă.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

UN DAR PENTRU ISUS

Isus Se bucură când Îl iubim și Îi dăm inima noastră și cele mai bune daruri.

DUMINICĂ

Era vineri, cu șase zile înainte de începerea Paștelui la Ierusalim. Isus știa că trebuia să fie la această sărbătoare, așa că, împreună cu ucenicii, Se îndrepta spre cetate. Au hotărât să se odihnească în timpul Săbatului în Betania, un mic orașel aproape de Ierusalim.

Care dintre prietenii deosebiți ai lui Isus locuiau în Betania? **Ioan 12:1** Surorile lui Lazăr, Marta și Maria, locuiau și ele acolo. Așa cum făcea de obicei când Se afla în Betania, El a mers acasă la ele. Cu câtă bucurie L-au primit ele pe Isus!

Un alt om care locuia în Betania era un fariseu bogat, pe nume Simon. Simon fusese foarte grav bolnav de lepră și L-a rugat pe Isus să-l vindece. Sigur că Isus l-a vindecat și i-a iertat și păcatele. Simon credea că Isus era un învățător bun și chiar credea că Isus era Mesia. Dar Simon nu L-a lăsat pe Isus să-i schimbe inima. Așa că el a continuat să fie foarte mândru și egoist.

Simon s-a bucurat să audă că vine Isus. El voia să-l mulțumească lui Isus că îl vindecase, așa că L-a invitat să mănânce la el acasă în Sabatul acela. Isus a acceptat invitația și a venit acasă la Simon.

La acea masă festivă din casa lui Simon erau mulți oameni. Unii dintre ei erau entuziasmați deoarece credeau că Isus ar putea deveni împărat cu ocazia Paștelui care se apropia. Dar alții Îl urmau pe Isus și Îl supravegheau de aproape să poată găsi o scuză ca să-L omoare.

LUNI

Isus stătea la masă acasă la Simon. Simon stătea de o parte și Lazăr de partea cealaltă a lui Isus. Marta ajuta la servirea oaspeților.

Mulți oameni voiau să-l vadă pe Lazăr, pe care îl înviase Isus. Ei sperau să audă povestiri despre lucrurile interesante pe care le văzuse acesta în timp ce fusese mort. Dar Lazăr nu a văzut nimic. El doar s-a odihnit în mormânt până când a auzit vocea lui Isus care l-a trezit. **Ecclsiastul 9:5** și **Ioan 5:25** Lazăr le spunea tuturor că Isus era Fiul lui Dumnezeu. Maria se afla și ea în încăperea în timpul sărbătorii. Maria Îl iubea pe Isus din toată inima și asculta tot ce spunea El.

Știi de ce Îl iubea Maria atât de mult pe Isus? El îi iertase păcatele și o ajutase să nu mai facă lucruri urâte. Isus s-a rugat pentru ea de multe ori și l-a înviat pe fratele ei drag.

Cu ceva timp înainte, Maria Îl auzise pe Isus spunând că va muri curând. Așa că ea și-a dorit să-I arate cât de mult Îl iubea. Dar ce să facă? Ea a economisit foarte mulți bani și s-a hotărât ca, în loc să-și cumpere ceva frumos pentru ea, să cumpere un cadou special pentru Isus. Ce a cumpărat ea? **Luca 7:37**

Ce a făcut Maria cu acest parfum prețios?

MARTI

Maria Îl iubea pe Isus și era foarte tristă că El avea să moară curând. Acum îi auzea pe unii spunând că Isus avea să devină rege curând. Acest lucru o făcea foarte fericită și voia să fie prima care Îl felicită. Dar nu dorea ca cineva să afle ce avea ea de gând să facă.

Foarte încet, în timp ce se afla la masa lui Simon, Maria a deschis vasul cu parfumul special pe care îl cumpărase. Și apoi ce a făcut ea? **Ioan 12:3**

Maria a turnat puțin parfum pe capul lui Isus, apoi a îngenuncheat și i-a sărutat picioarele. Plângea încet în timp ce se gândea cât de bun și blând fusese Isus cu ea. Lacrimile i se prelingeau pe picioarele lui Isus și ea le ștergea cu părul ei lung.

Maria a încercat să nu atragă atenția, dar a uitat că toți aveau să simtă mirosul plăcut al parfumului. Imediat l-a auzit pe Iuda, unul dintre ucenicii lui Isus, fiind nemulțumit din cauza ei. **Marcu 14:4,5**

Dar Iuda nu prea avea grijă, în realitate, de oamenii săraci. El era un hoț și și-ar fi dorit ca banii folosiți de Maria ca să cumpere cadoul special pentru Isus să fie puși în punga pe care o ținea el. De acolo putea să fure bani ca să își cumpere lui câteva lucruri frumoase.

Iuda sau Maria: care dintre ei Îl iubea cu adevărat pe Isus? Care dintre ei era neegoist și mulțumitor?

MIERCURI

Toți de la masa lui Simon au aflat ce făcuse Maria. Ea a turnat tot conținutul vasului cu parfum scump pe capul și pe picioarele lui Isus și toată ca-

mera s-a umplut de mirosul parfumului prețios. Iuda a spus câteva cuvinte rele despre Maria și curând au făcut și alții același lucru.

Când a auzit ce spunea Iuda, Maria a început să se teamă. Avea oare să spună și Marta ceva rău despre risipa de bani ca să cumpere acel cadou lui Isus? Și dacă lui Isus nu-I plăcea cadoul? Săraca Maria! Tremurând și plină de frică, ea a vrut să plece repede din cameră. Dar chiar atunci a auzit vocea tandră și plăcută a lui Isus. Ce a spus El? **Marcu 14:6**

Isus știa că Maria spunea de fapt: „Îți mulțumesc că mi-ai iertat păcatele și m-ai ajutat să mă schimb.” El știa că Maria Îl iubește din toată inima și a acceptat darul ei. Isus nu dorea ca Maria să se simtă jenată. El era Fiul lui Dumnezeu și era corect ca Maria să-L onoreze. Ce a mai spus El? **Versetele 7 și 8**

Oamenii de la acea masă de sărbătoare nu știau că după mai puțin de o săptămână Isus avea să moară. Dar Isus știa. Iar ceea ce a făcut Maria l-a ajutat atunci când a murit. Gândindu-Se la iubirea ei, El avea să-și aducă aminte că mulți alți oameni aveau să-L iubească la fel ca Maria. Și tu Îl iubești?

JOI

Iți aduci aminte ce a făcut Maria fiindcă Îl iubea pe Isus atât de mult? A turnat un parfum prețios pe capul și picioarele Lui. Darul neegoist al iubirii Mariei l-a făcut pe egoistul Iuda să se simtă vinovat și să spună cuvinte urâte despre Maria. Dar Isus a spus: „Maria a făcut un lucru frumos pentru Mine.”

Maria a încercat să păstreze secretul cu privire la cadoul ei. Dar Isus voia ca toată lumea să știe ce a făcut ea, ca și alții să urmeze modelul iubirii ei neegoiste. Isus știa că după moartea Lui ucenicii aveau să se răspândească în lume pentru a le spune tuturor oamenilor despre El. Ce altă povestire aveau ei să spună pretutindeni unde aveau să meargă? **Marcu 14:9**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Iuda nu-L iubea pe Isus și nu a fost de acord cu ceea ce a spus Isus despre Maria. El și-a dat seama că Isus știa totul despre egoismul și furturile lui și a plecat în grabă de la masă ca să găsească un mod de a-L răni pe Isus.

Nici Simon nu era plăcut impresionat de ce făcuse Maria. El știa că Maria fusese o păcătoasă. Când a văzut-o pe Maria atingându-I picioarele lui Isus și ștergându-I-le cu părul ei, ce a gândit Simon? **Luca 7:39**

Simon era mândru și nu știa că păcatele lui erau mai rele decât ale Mariei. Isus dorea să-l ajute. Dar L-ar fi ascultat Simon dacă El i-ar fi spus: „Și tu ești un păcătos înrăit.”? Nu. Sigur că nu. Așa că ce a făcut Isus? I-a spus lui Simon o povestire.

Putea această povestire să îl ajute pe Simon să-și înțeleagă problema?

VINERI

Isus voia să îl facă pe Simon să înțeleagă că, deși el se credea foarte bun, era în realitate un păcătos ticălos. Așa că i-a spus o povestire despre doi oameni. În această povestire, unul dintre oameni trebuia să achite o datorie de 500 de monede, iar celălalt, de 50. Dar niciunul dintre ei nu avea cu ce să plătească atunci când cel care le împrumutase banii avea să îi ceară înapoi. Ce s-a întâmplat după aceea? **Luca 7:42,43**

Cu gingășie, Isus a arătat că păcatele lui Simon erau mai rele decât ale Mariei. Lui Simon nu-i părea rău că era mândru, nu-L iubea cu adevărat pe Isus și nu se purtase cu prea multă politețe când a intrat Isus în casa lui în acea zi.

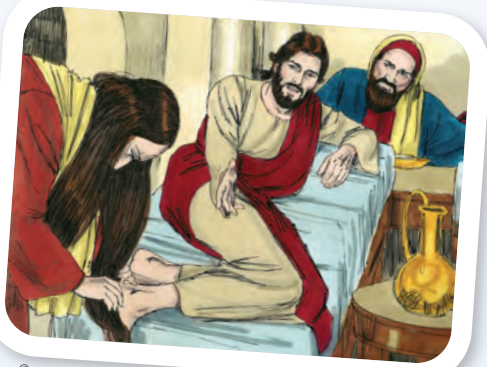
Simon știa că povestirea lui Isus era despre el și Maria. Isus îi iertase Mariei păcatele, care fuseseră foarte grave. Ea știa cât de rea fusese și era foarte, foarte mulțumitoare că Isus a iertat-o și a

ajutat-o să se schimbe și să facă binele.

Isus iertase și păcatele lui Simon. Dar Simon nu credea că păcatele lui fuseseră atât de grave. Așa că nu I-a mulțumit lui Isus pentru că îl iertase.

Apoi ce i-a spus Isus Mariei? **Versetul 48**

Simon se bucura că Isus nu a povestit despre toate păcatele lui în fața musafirilor. Bunătatea plină de gingășie a lui Isus l-a schimbat pe Simon. Acum vedea că păcatele lui fuseseră foarte grave și îi părea rău cu adevărat. Sigur că Isus l-a iertat, iar după aceea Simon a devenit un ucenic umil al lui Isus și L-a iubit și El cu toată inima.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Noi Îl iubim
pentru că El ne-a iubit mai întâi.”
(1 Ioan 4:19)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Iubite Doamne, Îți mulțumesc pentru povestirea despre Maria, care L-a iubit pe Isus atât de mult. Și eu Îl iubesc pe Isus. Te rog să îmi ierți toate păcatele! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT

De ce Îl iubea Maria pe Isus?

Tu Îl iubești pe Isus? Atunci când ai făcut ceva rău, Îi spui lui Isus că îți pare rău?

La început, Simon era prea mândru ca să-i pară rău. E ușor să spui: „Îmi pare rău!”? Cine ne ajută să ne pară rău?

Dacă Îl iubim pe Isus, dorim noi să-L onorăm și să-L ascultăm?

Maria l-a dat lui Isus un cadou special. Cum poți să Îi arăți lui Isus că Îl iubești?

Alegi tu să Îl iubești pe Isus asemenea Mariei?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Matei 26:6-16; Marcu 14:3-11;
Luca 7:36-50; Ioan 12:1-8.

Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus,
capitolul 62

BĂTRÂNUL CHARLIE

Mesagerul special al lui Dumnezeu (13). De Amy Sherrard

Nouă ni se par călătoriile un lucru plăcut, dar pe vremea lui James și Ellen White, când ei erau încă tineri, călătoriile nu erau deloc plăcute. Ei erau prea săraci ca să-și cumpere un cal și o trăsură, așa că mergeau cu trenul, cu vaporul, cu sania sau cu poștalionul. Când ajungeau la locul întâlnirilor, erau adesea foarte oboșiți.

„Săraca doamnă White, este așa de oboșită încât de-abia poate sta în picioare să vorbească”, a șoptit o doamnă cumsecade către vecina ei, care ședea alături. „Sunt prea săraci ca să-și poată cumpăra un cal și trăsură. Nu am putea să facem o colectă și să-i ajutăm?”

Acești oameni grijulii așa au și făcut. Toți cei care aveau cai de vânzare au fost dispuși să-i aducă, așa că soții White puteau să-și aleagă pe cel pe care îl doreau. Îți poți imagina cât de încântați au fost James și Ellen White?

Cu o noapte înainte de a merge să vadă caii, Isus i-a dat lui Ellen White o viziune. În viziune, un înger stătea lângă soții White în timp ce aceștia priveau caii. Primul cal părea aprig și nervos. „Nu acesta”, a spus îngerul.

Următorul cal era mare și sur. El părea grosolan și încăpățânat. „Nici acesta”, a spus îngerul.

Al treilea om a adus un cal maro minunat, care părea frumos și foarte blând. În timp ce soții White se uitau la el, îngerul a spus: „Acesta este cel pe care să-l alegeți.”

În dimineața următoare, când oamenii au adus caii să-i vadă, toți erau așa cum îi văzuse Ellen White

în viziune cu o noapte înainte. Când a venit vremea să aleagă, doamna White a arătat spre cel de-al treilea cal, pe care îl chema Bătrânul Charlie. Ea a spus:

— Îl luăm pe acesta. Noaptea trecută în viziune am văzut toți acești cai și îngerul mi-a spus să-l aleg pe acesta.

— Foarte bine, doamnă White. Bătrânul Charlie este al dumneavoastră! au spus prietenii lor.

Apoi Bătrânul Charlie a fost înhămat la o trăsură frumoasă și acoperită, iar Ellen și James White au primit acest minunat cadou.

Oh, ce plăcut impresionați și plini de mulțumire erau soții White! Acum călătoriile lor aveau să fie mult mai confortabile. Când erau oboșiți sau flămânzi, se puteau opri unde doreau.

Bătrânului Charlie îi plăceau merele. Într-o toamnă, în timp ce treceau pe lângă o livadă de meri, James l-a lăsat să guste câteva mere căzute în drum. Bătrânul Charlie a ales unul, l-a apucat, și-a clătinat capul și a început să-l mestecă cu plăcere. După aceea a început iar să alerge la trap.

Câteodată, Bătrânul Charlie și soții White se aflau în călătorii foarte lungi. Unele durau săptămâni întregi. Ei nu au trebuit să se oprească niciodată în mijlocul unei călătorii și erau recunoscători lui Isus pentru că li-l dăduse pe Bătrânul Charlie, care le era un ajutor atât de minunat. Ei le erau îndatorați și prietenilor amabili care văzuseră ce mare nevoie aveau de un cal și o trăsură.

Fiindcă James și Ellen White l-au iubit pe Bătrânul Charlie și l-au îngrijit foarte bine, și el i-a servit cu credincioșie timp de mulți ani.

Litfe Folk Visuals